

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

**HANDELINGEN VAN DE
PLENAIRE VERGADERINGEN**

290 09/12/1998 - voormiddag

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

**ANNALES DES
SÉANCES PLÉNIÈRES**

290 09/12/1998 - matin

Sommaire

Mercredi 9 décembre 1998, matin - 290

COMMUNICATIONS	10411
PROPOSITIONS DE LOI	10411

- proposition de loi de MM. Claude Eerdekens et Charles Janssens complétant les articles 15bis et 25 de la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des Chambres fédérales, ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques (1084/1 à 23)

- proposition de loi de MM. Jean-Jacques Viseur et Olivier Deleuze modifiant la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des Chambres fédérales, ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques, en vue de sanctionner financièrement certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie (1405/1 à 4)

appel au Règlement 10411

discussion générale 10412

Orateurs : MM. **Delathouwer**, rapporteur, **De Man**, **Tavernier**, **Olaerts**, **Borin**, **Ch. Janssens**, **Tant**, **Laeremans**

ANNEXE 10429

DÉCISION INTERNE 10429

DEMANDE D'INTERPELLATION 10429

DEMANDE 10429

COMMUNICATIONS 10430

COUR D'ARBITRAGE 10430

ARRETS 10430

Inhoud

Woensdag 9 december 1998, voormiddag - 290

MEDEDELINGEN	10411
WETSVORSTELLEN	10411

- wetsvoorstel van de heren Claude Eerdekens en Charles Janssens tot aanvulling van de artikelen 15bis en 25 van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen (1084/1 tot 23)

- wetsvoorstel van de heren Jean-Jacques Viseur en Olivier Deleuze tot wijziging van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, met het oog op de financiële bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (1405/1 tot 4)

beroep op het Reglement 10411

algemene bespreking 10412

Spreekers : de heren **Delathouwer**, rapporteur, **De Man**, **Tavernier**, **Olaerts**, **Borin**, **Ch. Janssens**, **Tant**, **Laeremans**

BIJLAGE 10429

INTERN BESLUIT 10429

INTERPELLATIEVERZOEK 10429

INGEKOMEN 10429

MEDEDELINGEN 10430

ARBITRAGEHOF 10430

ARRESTEN 10430

SEANCE PLÉNIÈRE
MERCREDI 9 DÉCEMBRE 1998

MATIN

PRÉSIDENCE de
M. Langendries

La séance est ouverte à 10.12 heures.

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 9 DECEMBER 1998

VOORMIDDAG

VOORZITTER :
De heer Langendries

De vergadering wordt geopend om 10.12 uur.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Er zijn berichten van verhindering ingekomen van de leden :

Les membres suivants sont excusés :

Canon, Cortois, Demotte, Vermeulen, wegens ziekte / pour raison de santé;

Di Rupo, buitenslands / à l'étranger.

Mededelingen

Communications

De **voorzitter** : Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Wetsvoorstellen

Propositions de loi

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van het :

- wetsvoorstel van de heren Claude Eerdekens en Charles Janssens tot aanvulling van de artikelen 15bis en 25 van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen (1084/1 tot 23)

- wetsvoorstel van de heren Jean-Jacques Viseur en Olivier Deleuze tot wijziging van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, met het oog op de financiële bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (1405/1 tot 4).

L'ordre du jour appelle la discussion de la :

- proposition de loi de MM. Claude Eerdekens et Charles Janssens complétant les articles 15bis et 25 de la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des Chambres fédérales, ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques (1084/1 à 23)

- proposition de loi de MM. Jean-Jacques Viseur et Olivier Deleuze modifiant la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des Chambres fédérales, ainsi qu'au financement et

à la comptabilité ouverte des partis politiques, en vue de sanctionner financièrement certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie (1405/1 à 4).

En application de l'article 29 du Règlement, la Conférence des présidents du 2 décembre 1998 a fixé le temps total de parole (amendements compris) pour chaque groupe politique.

In toepassing van artikel 29 van het Reglement heeft de Conferentie van voorzitters van 2 december 1998 de totale spreektijd (amendementen inbegrepen) voor elke politieke fractie bepaald.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66, 4°)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66, 4°) (1084/23)

Beroep op het Reglement

Appel au Règlement

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, alvorens met de bespreking van dit wetsvoorstel te beginnen, wil ik op twee problemen wijzen.

Ten eerste, de debatten worden hier vandaag op onreglementaire wijze gevoerd. Vorige week heb ik in de commissie artikel 18 ingeroepen, dat betrekking heeft op het recht van een lid van de commissie om verbeteringen schriftelijk aan de rapporteur te laten toekomen. Tot mijn grote verbazing werd mij dat door de voorzitter van deze commissie, de heer Janssens,

geweigerd. Ik vraag mij dus af hoe men nu in 's hemelsnaam kan discussiëren over een verslag, wanneer bepaalde leden - ik denk zelfs alle leden - van de commissie niet eens de tijd hebben gehad om de zaak door te nemen en, vooral, om hun eigen uiteenzettingen zo mogelijk te verbeteren. Ik wil een aantal verbeteringen aanbrengen in het verslag, zeker in de stukken die mij betreffen. Ik heb dat recht niet gekregen, hoewel dat met zoveel woorden wordt vermeld in artikel 18,5°.

Ten tweede, artikel 66 bepaalt dat de verslagen, ik citeer: "... ten minste drie dagen vóór de bespreking in plenaire vergadering moeten worden rondgedeeld, tenzij de urgentie is verworven". Bij mijn weten is de urgentie niet verworven en is er dus een probleem in die zin dat stukken, meer bepaald het verslag, pas gisteren of, in sommige gevallen, eergisteren bij de leden is toegekomen. Dit voldoet dus niet aan de voorwaarden zoals vermeld in artikel 66. Ik stel dan ook voor om de bespreking voorlopig op te schorten en de Conferentie van voorzitters hierover samen te roepen. Doet u dat niet, mijnheer de voorzitter, dan gaat u tegen uw eigen Reglement in. In het Latijn klinkt het: *dura lex, sed lex*. In deze Kamer wordt u geacht als eerste het Reglement, de wetten van dit huis toe te passen.

Le **président**: La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS): Monsieur le président, les remarques de M. De Man ne m'étonnent pas. Je m'y attendais et je m'étais d'ailleurs préparé à lui répondre.

Je voudrais rappeler que l'ordre des travaux de la commission de l'Intérieur pour la semaine dernière avait été arrêté en date du 25 novembre. La question du déroulement des travaux et du temps que nous accorderions à chaque phase a été posée. Aucune remarque n'a été formulée à cet égard par le Vlaams Blok, qui était pourtant présent lors de la réunion.

Les membres du Vlaams Blok m'ont ensuite fait savoir qu'ils n'avaient émis aucune remarque parce qu'ils avaient voulu me laisser mes illusions. Cette absence de réaction m'a amené à tenir pour acquise la proposition d'adopter le rapport jeudi dernier après les votes en séance plénière.

Cela dit, M. De Man me fait le reproche de ne pas avoir appliqué l'article 18, 5° du Règlement. Monsieur le président, je renvoie donc M. De Man, ainsi que les membres de son groupe, aux travaux

préparatoires de cet article et au rapport qui avait été fait à la commission du Règlement en date du 20 janvier 1987. Il y est dit clairement que "le président de la commission pourra prévoir la correction des textes lors de la réunion d'approbation du rapport par la commission lorsque cette approbation aura été demandée."

L'approbation en commission faisait partie de l'accord conclu entre les présidents de groupes en date du 25 novembre 1998, en présence de M. Annemans. Je pense donc qu'il n'y a pas lieu de faire un incident de cette approbation du rapport.

Je rappelle que ledit rapport a été approuvé à l'unanimité jeudi dernier.

De **voorzitter**: De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): Mijnheer de voorzitter, dit is geen antwoord op mijn opmerkingen.

Mijn grootste bezwaar is dat dit verslag nu reeds wordt voorgelegd aan de 150 leden van de Kamer en dat ik niet het recht heb gekregen mijn verbeteringen op dit verslag in te dienen. Ik heb dit donderdagavond in de commissie voor de Binnenlandse Zaken nochtans expliciet gevraagd. Dit is mij evenwel geweigerd door de voorzitter van de commissie.

Ik herhaal dat artikel 18, 5 van het Reglement van de Kamer bepaalt dat de sprekers vooraf schriftelijk hun verbeteringen kunnen doen toekomen. Zij moeten die teksten indienen binnen een termijn van 3 dagen te rekenen van de dag waarop die teksten beschikbaar zijn. Mijnheer Janssens heeft gezegd dat hij daarmee geen rekening zou houden. Dit komt erop neer dat ik niet het recht heb gekregen die tekst rustig na te lezen en eventuele verbeteringen in te dienen.

Mijnheer de voorzitter, ik neem dit niet en u wordt geacht het Reglement te doen toepassen. Trouwens, men heeft ook een loopje genomen met artikel 66 van datzelfde reglement. In dit artikel staat duidelijk dat het verslag ten minste drie dagen vóór de bespreking in plenaire vergadering aan de 150 leden van deze Kamer moet worden rondgedeeld. Dit is zeer zeker niet gebeurd.

De **voorzitter**: Men vergeet twee dingen, twee zeer belangrijke beslissingen. De eerste is een beslissing van de Conferentie van voorzitters van vorige week woensdag en de tweede is een beslissing van de plenaire vergadering van vorige week donderdag. De

Conferentie van voorzitters heeft beslist het wetsvoorstel op de agenda van vandaag te plaatsen. De plenaire vergadering heeft dit vorige week donderdag om 14 uur eenparig goedgekeurd.

La Conférence des présidents a proposé à la Chambre, réunie en séance plénière, d'inscrire la discussion générale et la discussion des articles de ce projet de loi à l'ordre du jour de la séance d'aujourd'hui. Cela détermine donc le délai - le *terminus ad quem* - d'une proposition. Le président de la commission a donc dû prendre ses dispositions pour que le rapport soit voté dans les délais réglementaires; ce qui fut fait.

Je tiens également à préciser que l'article 18, § 5 permet au président de la commission, en cas de raccourcissement du délai, de convoquer les intervenants pour qu'ils corrigent, en réunion, les textes qui leur sont attribués.

Je pense que les membres de la commission, qui ont été valablement convoqués à la réunion de la commission, ont donc eu la possibilité, au cours de celle-ci, d'apporter des corrections à leurs textes.

Monsieur De Man, vous étiez membre de la commission. Le rapport ayant été distribué sur les bancs jeudi à 15.00 heures ou 15.30 heures, vous avez pu en prendre connaissance avant la réunion qui devait se tenir à 20.00 heures et d'y apporter les corrections voulues.

Je considère donc que ce rapport de commission est voté. Il l'a été dans les délais déterminés par notre Règlement. De plus, la Chambre a décidé, jeudi dernier, sans aucune remarque ni observation, d'inscrire la discussion de ce projet de loi à la séance de ce jour.

Je vous propose donc de clore cet incident et d'entamer immédiatement la discussion générale par le rapport de M. Delathouwer.

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): Mijnheer de voorzitter, u zegt dat er vorige week in de Conferentie van voorzitters en in de plenaire vergadering van vorige week donderdag werd beslist vandaag te debatteren over het wetsvoorstel van de heren Eerdekens en Janssens. U heeft daarin volkomen gelijk. Dit belet evenwel niet dat het recht van een commissielid om "*en réunion*" het verslag te verbeteren, gehandhaafd blijft. Ik heb van dit recht evenwel niet mogen genieten ook al heb

Filip De Man

ik expliciet artikel 18 van het Reglement ingeroepen. De voorzitter van de commissie heeft mij dit recht geweigerd.

Mijnheer de voorzitter, uzelf noch de heer Janssens hebben vooralsnog uitgelegd waarom de termijn van drie dagen zoals voorzien in artikel 66 niet werd gerespecteerd. Ik blijf met mijn vragen zitten en ik kan er niet mee akkoord gaan het debat te beginnen vooraleer men deze procedurefouten heeft rechtgezet of op zijn minst een verklaring hiervoor heeft gegeven.

Le **président** : La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS) : Monsieur le président, je n'ai nullement l'intention de polémiquer avec M. De Man, qui fait preuve de beaucoup de mauvaise foi. J'ai expliqué quelle était la procédure que nous suivrions et pourquoi nous la suivons.

Je signale à M. De Man qu'étant membre de la commission, il avait le rapport depuis 15 heures quand a commencé cette réunion. J'ai ouvert la réunion en demandant si quelqu'un avait des remarques à faire sur ce rapport. Il n'y a eu aucune remarque et cette réunion s'est terminée très vite, mais j'étais disposé à passer quatre ou cinq heures pour l'approbation du rapport - nous n'étions plus à quelques heures près. Si M. De Man avait émis le souhait de lire le rapport en commission et de faire les remarques qu'il jugeait utiles, nous l'aurions fait. J'ai posé la question et M. De Man n'a souhaité faire aucune remarque.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Artikel 66 is dus afgeschaft !

Le **président** : Vous savez très bien que lorsqu'une décision de *terminus ad quem* a été prise en séance plénière, comme cela a été le cas jeudi dernier à 14 heures, cela implique des délais.

Le rapport a été voté unanimement par la commission en temps et heure. La décision de la Chambre en séance plénière prime. Il n'y a donc aucun problème à cet égard. Je déclare la discussion sur ce point close.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik heb hier de tekst over Reglementswijzigingen waarbij zwart op wit gesteld wordt dat de termijn niet kan worden ingekort.

De **voorzitter** : U hebt geen gelijk.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Dus weg ermee, weg met het Reglement !

Le **président** : La discussion générale est ouverte.

De algemiene bespreking is geopend.

De heer Robert Delathouwer, rapporteur, heeft het woord.

De heer **Robert Delathouwer** (SP), rapporteur : Mijnheer de voorzitter, collega's, de bevoegde commissie heeft op 15 en 16 juli 1998, nadat in plenaire vergadering was beslist om het wetsvoorstel terug naar commissie te zenden, zich gebogen over procedurekwesties. In totaal heeft zij 13 vergaderingen aan de bespreking gewijd.

Het verslag is in twee hoofdstukken opgedeeld. Een eerste handelt over procedureaangelegenheden - er waren er inderdaad heel wat - en een tweede over de inhoud van de wettekst die tijdens vijf reeksen van vergaderingen werd besproken.

Indien u het verslag hebt gelezen dat u allemaal hebt gekregen...

De heer **Francis Van den Eynde** (VL.BLOK) : Gisteren pas !

De heer **Robert Delathouwer** (SP) : ... dan kunt u niet anders dan toegeven dat wat ik zeg, overeenstemt met wat in het verslag dat verleden week unaniem door de commissie voor de Binnenlandse Zaken werd goedgekeurd, is ingeschreven.

Wat het hoofdstuk over de procedures betreft is het de moeite waard om de 11 verschillende etappes even te overlopen, zeker voor degenen die niet aan de commissiewerkzaamheden hebben deelgenomen.

Ten eerste, op 15 en 16 juli 1998 besprak de commissie voor de eerste keer de tekst die door de plenaire vergadering was teruggestuurd. Gelet op het aanzienlijk aantal amendementen van onder andere de Vlaams Blok-fractie - het waren er toen 1 700 - vonden een aantal leden het nodig om een aangepaste formule van bespreking te vinden, hoewel de meesten het als totaal ongepast beoordeelden dat voor de snelle afhandeling van een bijna onoverkomelijk aantal amendementen het Reglement van de Kamer zou worden gewijzigd.

Ten tweede, onmiddellijk na de eerste twee vergaderingen verzochten een aantal leden van de commissie om het advies van de Raad van State. Op eigen

initiatief is de kamervoorzitter daarop ingegaan en heeft hij bij brief van 20 juli 1998 dit rechtscollege gevraagd om binnen de maand advies uit te brengen. Dat advies is er uiteindelijk gekomen op 13 augustus 1998. Op basis daarvan hebben 8 kamerleden het subamendement nr. 1757 ingediend.

Ten derde, op 10 november jongstleden werd de bespreking van alle amendementen aangevat.

Ten vierde, gelet op het drieduizendtal te bespreken amendementen - het ging niet meer alleen om de 1 700 amendementen waarover ik eerst sprak; er waren er nog aan toegevoegd door onder meer het Vlaams Blok - stelde de commissievoorzitter voor om overeenkomstig artikel 21 ten achtste van het Reglement de spreektijd te beperken. De goedkeuring van dat voorstel zou ertoe leiden dat de spreektijd op vijftien minuten per lid in de artikelsgewijze bespreking en op vijf minuten per indiener zou worden vastgelegd. De heer De Man kante zich resoluut tegen deze suggestie, omdat volgens hem het wetgevend werk in commissie zo uitgebreid mogelijk en dus zonder beperking van spreektijd moet kunnen worden verricht. Hij voegde daaraan toe dat hij het ongepast vond dat de voorzitter van de commissie een dergelijk voorstel deed, meer nog dat hij de debatten leidde tijdens de bespreking van een wetsvoorstel dat hijzelf mede had ingediend.

De heer Annemans bevestigde dit laatste, maar de meeste leden reageerden in een andere zin, namelijk dat het de voorzitter perfect toegelaten is in dergelijke omstandigheden zijn commissie voor te zitten. Indien hij het woord neemt in de debatten moet hij zich in principe tijdelijk laten vervangen.

Wat de beperking van de spreektijd betreft, vond iedereen dat die effectief moest worden beperkt, vermits anders niet alleen het commissiewerk maar ook het overige parlementaire werk in zijn geheel zou worden gehypothecerd. De commissie besliste toen met dertien stemmen tegen één de spreektijd inderdaad te beperken ingevolge het artikel 21.8 van het Reglement van de Kamer.

Ten vijfde, tijdens diezelfde vergadering van 17 november 1998 stelde de heer Van Poucke voor de kamervoorzitter opnieuw te verzoeken het advies van de Raad van State in te winnen omtrent amendement nr. 1757 dat door acht kamerleden was ingediend. De heer Tant sloot zich daarbij aan gezien de absolute noodzaak om met betrekking tot deze delicate materie in een juridisch

sluitende regeling te voorzien. Gelet op het ontbreken van een consensus in de commissie zelf, heeft de voorzitter van de commissie er niet mee ingestemd om dit onmiddellijk voor te leggen aan de voorzitter van de Kamer. In het verslag van de commissie staat dit niet vermeld, maar u weet dat in de plenaire vergadering voldoende leden de vraag steunden om het advies van de Raad van State te vragen.

Ten zesde, de kamervoorzitter gaat - nadat de bespreking van de amendementen was hervat op 18 november 1998 - ingevolge de toepassing van artikel 56,5 van het Reglement, opnieuw om een dringend advies van de Raad van State vragen betreffende het subamendement nr. 1757.

Aangezien het verzoek om advies de bespreking in de commissie niet schorst, werd wel besloten de werkzaamheden voort te zetten, en dit leidde tot punt 7, de marathonzitting van 23 en 24 november 1998, waarin gedurende zevenentwintig uren de bespreking werd voortgezet. Tijdens deze vergadering herinnerde de commissievoorzitter achtereenvolgens aan artikel 34 van het Reglement, aan artikel 35 en artikel 5,1. Hiervoor verwijs ik naar pagina 5 van het verslag.

De heer Van den Eynde heeft ten aanzien van de beslissing die erin bestond de amendementen nrs. 2008 tot en met 2018 van mevrouw Colen te weren - op basis van artikel 5,1 - gevraagd dat men in het verslag zou noteren dat er akte wordt genomen dat de Vlaams Blok-fractie het recht werd ontzegd al haar amendementen te verdedigen. Sommige werden immers niet aanvaardbaar geacht.

Ten achtste, tijdens de vergadering van 25 november 1998 werd binnen de commissie - na overleg tussen de fractievoorzitters of hun vertegenwoordigers - een akkoord bereikt om de besprekingen in de commissie af te ronden tegen 30 november 1998 om 24.00 uur indien het advies van de Raad van State ten laatste op 26 november 1998 beschikbaar zou zijn.

Daarop hebben de heer Reynders en de andere indieners van het amendement nr. 1757 op 25 november een nieuw amendement nr. 3062 ingediend, dus één dag eerder dan de afgesproken termijn.

In de negende fase werden, tijdens de vergadering van 30 november 1998, twee nieuwe subamendementen ingediend.

Het eerste subamendement, nr. 3063, was ondertekend door de heren Reynders, Detremmerie en Moureaux.

Het tweede subamendement, nr. 3064, was ondertekend door de heren Deleuze, Detremmerie, Dufour, Tavernier, Van Gheluwe, Vanpoucke en mezelf. Door de indiening van deze subamendementen achtten de leden van het Vlaams Blok zich niet meer gebonden door de afspraak vermits deze indiening uiteraard vier dagen later dan 26 november 1998 was gebeurd.

Ook voor deze subamendementen heeft de heer Annemans erop aangedrongen opnieuw het advies van de Raad van State te vragen. Hij kondigde eveneens aan dat, vermits de oorspronkelijke afspraak niet werd nagekomen, hij de vrijheid nam opnieuw een hele reeks amendementen in te dienen.

De voorzitter besliste daarop de vergadering te schorsen en de bespreking naar de volgende dag uit te stellen om iedereen de kans te geven de nieuwe amendementen te bestuderen.

Ten tiende, in de vergadering van 1 december 1998 ten slotte werd opnieuw een amendement ingediend door de heren Reynders, Eerdekens, Tant, Vanvelthoven, Tavernier, Deleuze, du Bus de Warnaffe en Van Hoorebeke. Op vraag van het Vlaams Blok werd opnieuw een schorsing van een uur toegestaan om hen in staat te stellen dit nieuwe amendement te bestuderen op basis van een tweetalige tekst. Op basis van dit nieuwe amendement dienden de heer Annemans en consorten vervolgens een groot gedeelte van de eerder ingediende amendementen, die van de dag ervoor, opnieuw in. Zij waren immers van mening dat dit nodig was.

Tijdens dezelfde vergadering stelde de heer Laeremans voor de Kamervoorzitter te verzoeken opnieuw het advies van de Raad van State te vragen, maar op dit voorstel werd niet ingegaan.

Om middernacht besliste de voorzitter over te gaan tot de stemming. Hij verwees hierbij naar zijn voorstel van de dag voordien waartegen toen geen bezwaren waren geuit. De heer Annemans ontkende echter dat het stilzwijgen van de Vlaams-Blok-fractie, over het op 30 november 1998 door de voorzitter geformuleerde voorstel, als een instemming mocht worden geïnterpreteerd.

Mocht op zijn vraag niet worden ingegaan, dan zou hij dit als een flagrante inbreuk op het spreekrecht van de leden van de Vlaams-Blok-fractie in de commissie beschouwen. Aangezien de voorzitter bij zijn voornemen bleef om de stemmingen aan te vatten, vroeg de heer Annemans dit op te nemen in

het verslag, wat hiermee is gebeurd. De heer Annemans besliste ook dat de Vlaams-Blok-fractie niet zou deelnemen aan de stemming en de zaal zou verlaten.

Ten elfde, het onderhavig verslag werd op 3 december 1998 ter goedkeuring aan uw commissie voorgelegd. De heer De Man deed toen een berceps op artikel 18, 5 - zoals hij dit in het begin van deze plenaire vergadering heeft gedaan - teneinde binnen een termijn van drie dagen zijn schriftelijke opmerkingen te doen toekomen. De voorzitter verduidelijkt echter dat deze termijn slechts van toepassing is indien het verslag niet ter goedkeuring aan de commissie wordt voorgelegd.

Een lid heeft niet aan deze stemming deelgenomen.

Ik kom thans bij de bespreking van de amendementen en de subamendementen die in vijf onderverdelingen kunnen worden ingedeeld. Deze onderverdelingen vallen toevallig samen met een aantal data en met verschillende fases.

Ten eerste, de vergadering van 10 november 1998 stelde de heer Reynders in staat de teksten met strafrechtelijke draagwijdte die door een rechtbank dienden te worden beoordeeld - dat was een van de opmerkingen van de Raad van State - toe te lichten. Deze toelichting gebeurde op basis van de vaststellingen van de Raad van State en de verantwoording bij dat subamendement nr. 1757.

De heer De Man heeft daarop onmiddellijk gezegd dat dit even ongrondwettig zou moeten zijn als het amendement dat aan de Raad van State was voorgelegd en dat dit eigenlijk alleen maar een aangepaste versie was.

Tijdens die eerste vergadering heeft de heer Van den Eynde gedurende vrij lange tijd - dat het lang heeft geduurd bewijzen de drie bladzijden die daaraan in het verslag werden gewijd - getracht aan te tonen dat de tekst van het subamendement nr. 1757 veel te ruim was. Hij had een hele argumentatie ontwikkeld om aan te tonen dat men omtrent een aantal thema's veel partijen perfect met de vinger zou kunnen wijzen, meer bepaald wanneer er sprake zou zijn over geboorte, vermogen, de nationale minderheden, maatschappelijke en nationale afkomst, politieke overtuiging, godsdienst, taal, huidskleur en ras, geslacht.

Hij besloot dat hij enerzijds van mening was dat men zich de indieners van dit subamendement zal herinneren wegens het totalitaire karakter van hun tekst; anderzijds dat de Raad van State, indien

hij om advies zou worden gevraagd, deze tekst wellicht opnieuw en nog grondiger dan de eerste versie zou afkeuren.

Ik kom dan tot een tweede reeks van besprekingen, die plaats hadden tijdens de vergadering van 18 november. In het verlengde van de week voordien, gaat de heer Laeremans dieper in op de redenen waarom hij subamendement nr. 1757 tracht te weerleggen. Hij beweert dat aan de basis ervan het streefdoel ligt van de Franstaligen om de Vlamingen te weren uit Brussel, met name omdat het Vlaams Blok de vaste wil heeft in Brussel voortaan een tweetalige campagne te voeren. Deze strategie van de Franstaligen kwam volgens hem al tot uiting in de wijziging van de naturalisatiewet. Hij verwijst tevens naar het verlenen van stemrecht aan de vreemdelingen.

Los daarvan licht ik de subamendementen nrs. 1758 en 1759 toe. In het ene amendement wordt een beperkte omschrijving gegeven, toegevoegd aan subamendement nr. 1757, met name "zonder dat daarvoor in een democratische samenleving een objectieve en redelijke verantwoording kan worden gegeven". Hiermee wordt ingegaan op de kritiek dat de tekst van subamendement nr. 1757 een te ruime interpretatie zou toelaten. Er wordt ook voor gepleit het in een ander subamendement niet alleen te hebben over het geslacht, zoals vermeld in de tekst van subamendement nr. 1757, maar ook over de seksuele geaardheid. De heren Deleuze en Reynders reageren op deze twee subamendementen. Zij zijn niet van oordeel dat deze bepalingen moeten worden opgenomen in het subamendement nr. 1757, maar verklaren zich wel akkoord met de grond en de motivatie van deze subamendementen.

Op dat ogenblik komt de heer Van den Eynde opnieuw aan het woord. In een korte interventie verwijst hij naar een artikel dat op 17 november verscheen in de *Wall Street Journal*. Mevrouw Colen zal dit overigens ook in een latere vergadering aanhalen. Een aantal commissieleden - onder meer ikzelf - wijzen erop dat andere persartikels in een andere richting gaan. Mevrouw Colen verzet zich ten stelligste tegen deze interpretatie.

In dezelfde vergadering van 18 november houdt de heer Tavernier een uitvoerig betoog tegen de interpretatie die sommige leden van het Vlaams Blok aan het voorstel geven. Hij onderstreept dat het geenszins de bedoeling is de vrijheid van mening te beperken - laat staan een politieke partij te verbieden - maar dat het er wel om te

doen is het racisme te bestrijden, overeenkomstig de beginselen van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Met betrekking tot de sanctie betreffende het verlies van aanspraak op de openbare dotatie, oordeelt de Raad van State dat ze een schending inhoudt, ik citeer: "van het beginsel van de gelijkheid van politieke partijen en van kandidaten bij verkiezingen, welk beginsel gewaarborgd wordt door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet om de doorslaggevende reden dat die sanctie alleen betrekking heeft op een financieel voordeel dat voorkomen bijkomstig is ten opzichte van het grondrecht om zich kandidaat te stellen om verkozen te worden en om in een wetgevende vergadering zitting te hebben, aan welke rechten in het onderhavige geval geen afbreuk wordt gedaan."

De spreker is daarom van oordeel dat de kritiek die wordt geformuleerd door de vertegenwoordigers van het Vlaams Blok niet is ingegeven door de verdediging van principes die in het gedrang komen, maar voortvloeit uit het feit dat die partij zich financieel bedreigd voelt door de toepassing van de wet die zich hier in het stadium van een voorstel bevindt.

De heer Annemans verklaart daarop dat het van in het begin duidelijk de bedoeling was van de auteurs om het Vlaams Blok direct aan te pakken. Hij zegt dat het Vlaams Blok altijd de wet heeft willen naleven en de wet nu moet worden gewijzigd om het mogelijk te maken hun partij te straffen.

Daarna wordt een aanvang genomen met de bespreking van de hele reeks subamendementen van het Vlaams Blok. De heer De Man begint met de toelichting van subamendement nr. 1760. Hij verwijst hierbij naar een aantal bepalingen in het strafwetboek. Subamendement nr. 1760 gaat meer bepaald over corruptie en subamendement nr. 1761 over valsheid in gescreven.

De heer Laeremans licht de subamendementen nrs. 1762 tot en met 1766 toe. Zij gaan onder meer over het in omloop brengen van valse munten en eraan medeplichtig zijn. Als partijen zich schuldig maken aan deze praktijken, zou dit ook aanleiding moeten geven tot een financiële sanctie.

De subamendementen nrs. 1767 en 1768 handelen over de ambtenaren van burgerlijke stand die eventueel systematisch en tegen betaling schijnhuwelijken zouden sluiten. In de subamendementen nrs. 1769 tot 1980 stelt de heer Laeremans hetzelfde voor met betrekking tot het vervalsen door politici van

effecten, zegels en keurstempels en de aldus vervalste documenten, indien ze ooit zouden worden gebruikt. Hij verwijst in concreto naar het gebruik van vervalste nummerplaten.

Ten slotte neemt ook de heer Spinnewyn het woord bij die bespreking, meer bepaald bij de subamendementen nrs. 1781 tot 1788. Als argumentatie geeft hij een overzicht van wat sedert de zwarte zondag van 1991 is gebeurd met de democratische partijen.

Dan komt het hele pakket van 23 en 24 november aan bod, de marathonzitting die 27 uren heeft geduurd. U zal mij toestaan, mijnheer de voorzitter, collega's, om voor de volledigheid wél te overlopen welke amendementen werden besproken en waarop ze slaan, maar niet de argumentatie in detail te geven. Ik voel mij niet in staat dit op dezelfde efficiënte wijze te doen als het Vlaams Blok dat heeft proberen te doen.

Mevrouw Colen en consorten dienen op amendement nr. 1760 van dezelfde indieners de subamendementen nrs. 1788 tot 1805 in, die een verwijzing naar het artikel 160 van het Strafwetboek willen doen vervangen door een verwijzing naar, respectievelijk, de artikelen 193, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 203, 204, 205, 206, 207, 209, 210, 211, 212, 213 en 214 van hetzelfde wetboek. De subamendementen nrs. 1806 tot 1812 wensen de verwijzing naar datzelfde artikel 160 van het strafwetboek, zoals opgenomen bij amendement nr. 1760, respectievelijk te vervangen door een verwijzing naar de artikelen 215 tot 221 van datzelfde wetboek. Ze gaat op die wijze voort met de subamendementen nrs. 1813 tot 1820, die verwijzen naar de artikelen 222 tot 228 van het strafwetboek. Dat geldt ook voor de subamendementen nrs. 1821 tot 1824, die betrekking hebben op de artikelen 229 tot 232 van het strafwetboek. De subamendementen nrs. 1825 tot 1828 verwijzen naar de artikelen 233 tot 236 van het strafwetboek en hetzelfde gebeurt met de subamendementen nrs. 1829 tot 1834, die verwijzen naar de artikelen 239 tot 244. Op amendement nr. 1760 worden ook de subamendementen nrs. 1835 tot 1841 ingediend met betrekking tot de artikelen 245 tot 248 en 250 tot 252 van het strafwetboek.

De heer Laeremans licht dan de amendementen nrs. 1842 tot 1848 toe, die betrekking hebben op de artikelen 254 tot 259 van het strafwetboek en handelen over het misbruik van gezag.

Mevrouw Colen sluit zich daarna aan bij de heer Laeremans. Zij wenst de amendementen nrs. 1857 tot 1863 toe te lichten, die betrekking hebben op de artikelen 275 tot 281 van het strafwetboek. Daarbij komt eveneens de verwijzing, die ik daarstraks gaf, naar het artikel van de *Wall Street Journal*.

De heer Laeremans licht vervolgens de amendementen nrs. 1864 tot 1868 toe, die een veroordeling wegens zegelverbreking inhouden.

De heer Huysentruyt licht de amendementen nrs. 1869 tot 1871 toe, die handelen over de belemmering van openbare werken.

De amendementen nrs. 1872 tot 1878 hebben tot doel in het voorstel een aantal bepalingen van het strafwetboek in te schrijven met betrekking tot daden, gesteld in overtreding met de artikelen 292 tot 298 van het strafwetboek, meer bepaald misdrijven en wanbedrijven van leveranciers.

De amendementen nrs. 1879 tot 1886 van mevrouw Colen handelen over de artikelen 301 tot 308 van het strafwetboek en hebben betrekking op de overtreding van de wetten en verordeningen op loterijen, speelhuizen en pandjeshuizen. Met de amendementen nrs. 1887 en 1891 wordt verwezen naar de artikelen 309 tot 314 van het strafwetboek, meer bepaald in verband met misdrijven betreffende nijverheid, koophandel en openbare veilingen.

Amendement nr. 1892 strekt ertoe de overtredingen van de begrafeniswetten in aanmerking te nemen. Dit wordt verdedigd door de heer Sevenhans.

De amendementen nrs. 1893 tot 1896 van mevrouw Colen hebben betrekking op de artikelen 322, 323, 327 en 331 van het strafwetboek houdende de vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen, houdende bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen en houdende valse inlichtingen betreffende ernstige aanslagen.

De heer De Man behandelt de subamendementen nrs. 1903 en 1904. Hij wijst er daarbij op dat het verbergen van illegalen slechts mogelijk is door een opeenstapeling van criminele daden zoals bijvoorbeeld zwartwerk en belastingontduiking.

Bij de bespreking van de subamendementen nrs. 1906 tot 1909 stelt hij dat de instellingen voor gezondheidszorg tot centra voor zwangerschapsafbreking zijn verworpen.

In het kader van de subamendementen nrs. 1910 tot 1913 herinnert de heer De Man eraan dat het Vlaams Blok racisme verweten wordt omdat het de aan de vreemdelingenlobby toegekende subsidies wil afschaffen.

Bij het toelichten van de subamendementen nrs. 1914 tot 1919 vermeldt de heer De Man dat het aanklagen van de soms gewelddadige praktijken van de Albanese pooiers ten aanzien van minderjarige, veelal illegaal hier verblijvende meisjes die tot prostitutie gedwongen worden, bezwaarlijk als racisme kunnen worden beschouwd.

Vervolgens licht de heer De Man de subamendementen nrs. 1921 en volgende toe. Zij houden verband met de goede zeden, de openbare zedenschennis, de openbare zedenschennis jegens minderjarigen, het verkopen aan en verspreiden bij minderjarigen van beelden of voorwerpen die de openbare zeden schenden, het overspel en het dubbelhuwelijk.

De subamendementen nrs. 1929 tot 1947 worden gegroepeerd besproken door de heer De Man.

De heer Annemans nam het roer over voor de amendementen nrs. 1930 tot 1947. Zij gaan over een aantal aangelegenheden die er in het bijzonder toe moeten leiden, te bepalen dat iemand die aan politiek doet in het algemeen geen misdrijven zou mogen begaan. De heer Annemans stelt dat een politieke actie immers steeds gewelddoos zou moeten verlopen.

Hij gaat vervolgens over tot een uiteenzetting over het ontstaan van het Vlaams Blok als reëliek op een van de staatsvormingen in de periode van het Egmont-pact. Hij wordt onderbroken door de voorzitter die hem erop wijst dat hij zijn amendement moet toelichten. Dat wordt subamendement nr. 1948 met betrekking tot de artikelen 410, 411 en 422 van het strafwetboek met betrekking tot de verschoonbare doodslag, het onopzettelijk doden en het onopzettelijk toebrengen van lichamelijke letsels. Op basis van de eerste interventie gaat hij dan voort met het schetsen van de historische evolutie van de Vlaamse Beweging.

De heren Sevenhans, Van den Broeck en Laeremans verdedigen de amendementen nrs. 1949 tot 1959 die betrekking hebben op artikel 423 tot 433 van het strafwetboek. Het gaat met name om een bepaling over het tweegevecht dat een amusante anekdote oplevert over het historisch precedent van 1865 tussen de toenmalige minister van Oorlog en een volksvertegenwoordiger.

De heer Laeremans neemt het woord bij de toelichting van de amendementen nrs. 1960 tot 1968 die betrekking hebben op de artikelen 434 tot 442 van het strafwetboek houdende de aanslag op de persoonlijke vrijheid en op de woning, gepleegd door bijzondere personen. Hij denkt in dit verband niet alleen aan recente fenomenen zoals carjacking en homejacking maar legt ook de link met de naoorlogse repressie. Hierbij wordt hij op minstens één punt tegengesproken door de heer Tavernier.

De heer De Man gaat vervolgens in op de subamendementen nrs. 1965 tot 1985 die ertoe strekken te voorzien in de mogelijkheid om politieke partijen financieel te bestraffen nadat zij of hun componenten werden veroordeeld wegens strafbare feiten met betrekking tot de hoofdstukken IV tot VI van titel VIII van het strafwetboek, zijnde aanslagen op de persoonlijke vrijheid en op de onschendbaarheid van de woning gepleegd door bijzondere personen, aanranding van de eer of de goede naam van personen en enig ander wanbedrijf tegen personen. Als gevolg hiervan legt de heer De Man uit waarom het 70-punten-programma van zijn partij ten onrechte wordt aangegegrepen om het Vlaams Blok racisme te verwijten. Hij argumenteert in dit verband over een viertal verschillende items :

ten eerste, een drastische beperking van het aantal moskeeën; ten tweede, het verbod op rituele slachtingen; ten derde, het apart onderwijs voor islamitische leerlingen en ten vierde, werk voor eigen volk eerst. Voor nadere uitleg verwijs ik naar de bladzijden 35, 36 en 37 van het schriftelijke verslag.

De heer De Man besluit met de overweging dat de verwerping van de amendementen van de Vlaams Blok-fractie zou bewijzen dat men alleen uit is op het fnuiken van de vrijheid van meningsuiting van zijn partij.

Volgens de heer Annemans is het aangewezen ook de strafbepalingen inzake misdrijven tegen de eigendommen, meer bepaald diefstal en afpersing met of zonder geweld, als criterium in aanmerking te nemen. Dat betreft de subamendementen nrs. 1986 tot en met 2001.

De heer Van den Eynde stelt voor de subamendementen nrs. 2002 tot en met 2007, met betrekking tot de artikelen tot en met 477 *sexies* van het Strafwetboek ook in aanmerking te nemen. Deze amendementen handelen onder meer over diefstal en afpersing van kernmateriaal. In dat verband herinnert hij eraan dat de tijd van pijl en boog voorbij is en hij verwijst naar terroristen die tegenwoordig kernwapens hanteren.

De artikelen van het Strafwetboek met betrekking tot het faillissement worden verwerkt in de subamendementen nrs. 2008 tot 2018. De heer Van den Eynde gaat in op de subamendementen nrs. 2024 tot en met 2028 op de artikelen 491 tot en met 495bis van het Strafwetboek, handelend over het misbruik van vertrouwen.

De amendementen nrs. 2029 tot 2036, over oplichting en bedriegerij kwamen ook aan bod.

De subamendementen nrs. 2037 tot 2045 werden verdedigd door de heer De Man. Zo bepalen artikel 505 en volgende van het Strafwetboek de straffen die kunnen worden opgelegd aan zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen.

De heer Laeremans dient de subamendementen nrs. 2046 tot 2056 in en verdedigt deze al of te verwijzen naar de artikelen 510 en volgende van het Strafwetboek. Hij verwijst ook naar de verantwoordings van subamendement nr. 2037 en maakt een aparte opmerking omtrent brandstichting.

De heer Lowie sluit de rij sprekers in deze marathonzitting af met de subamendementen nrs. 2057 en 2058. Hij verwijst naar artikel 521 van het Strafwetboek dat handelt over de vernieling van gebouwen die anderen toebehoren.

Tot hier beperkt zich het summier overzicht met de verwijzing naar de artikelen van het Strafwetboek.

Het vierde hoofdstuk handelt over de vergadering van 30 november 1998, waar de heer Reynders het subamendement nr. 3062 indient, op basis van het tweede advies van de Raad van State. Hij onderstreept dat niet alleen rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Raad van State, maar ook met het schriftelijke advies dat stipuleert dat men beter de totale omschrijving van het Europees Verdrag van de rechten van de mens opneemt in het amendement. Het tweede punt van kritiek ging over de procedure. Er werd voorgesteld dat alle partijen in alle stadia, zowel in eerste aanleg als in beroep, moesten kunnen worden gehoord.

Daarna lichtte de heer Reynders toe dat er een nieuw subamendement werd ingediend, met name nr. 3063, dat het vorige eigenlijk onmiddellijk vervangt. Hij ondertekende dat amendement samen met de heren Detremmerie en Moureaux en verduidelijkt dat het versie van het subamendement nr.

3062 in volgend opzicht: in de plaats van een eensluidend advies wordt thans bepaald dat het college als jurisdictioneel rechtcollege beslist. Wat de samenstelling van dat college betreft laat hij twee mogelijkheden open: ofwel wordt het samengesteld door de voorzitters van de drie hoogste rechtscollages, met name het Hof van Cassatie, het Arbitragehof en de Raad van State; ofwel door de voorzitter van het Arbitragehof en twee van zijn rechters.

De heer Moureaux licht toe waarom hij dit subamendement wel heeft ondertekend en niet het subamendement nr. 3064 dat hetzelfde is maar wel een mogelijkheid tot beroep toestaat. Hij kan immers niet aanvaarden dat een college waarin leden van het Arbitragehof zetelen, kunnen worden onderworpen aan een beroep voor de Raad van State dat een administratief rechtcollege is.

De heer Eerdeken steunt het subamendement nr. 3064.

De heer Tant beklemtoont dat artikel 145 van de Grondwet bepaalt dat geschillen over politieke rechten bij een gewone wet aan administratieve rechtscollages kunnen worden toevertrouwd zoals voorgesteld in de subamendementen nrs. 3063 en 3064. De heer Vanvelthoven sluit zich hierbij aan. Beiden verwijzen naar het voordeel van een mogelijkheid om beroep in te stellen.

De heer Dewael is tegen dit voorstel gekant. Hij argumenteert dat een degelijke toepassing van de wet van 1981 meer mogelijkheden biedt om een degelijke oplossing uit te werken. Hij blijft de voorkeur geven aan een wijziging van artikel 150 van de Grondwet die een correctionalisering van persdelicten mogelijk zou maken.

Alhoewel de heer De Man geen voorstander is van subamendement nr. 3064, stelt hij de vraag of de beroepsmogelijkheid echt wordt opgenomen.

De heer Annemans stelt voor het advies van de Raad van State over de subamendementen nrs. 3063 en 3064 in te winnen.

In de vergaderingen van 1 en 2 december dienen de heer Reynders en consorten een nieuw amendement nr. 3190 in dat een aantal nieuwe elementen bevat. De heer Reynders licht toe dat naast de inlassing van een artikel 15ter in de wet van 4 juli 1989 ook de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State worden aangepast. De problematiek

wordt een bicamerale materie zoals bedoeld in artikel 77 van de Grondwet. Op klacht van vijf leden van de commissie kan een tweetalige kamer van de Raad van State beslissen dat een partij haar dotatie geheel of gedeeltelijk verliest.

Mijnheer de voorzitter, collega's, met dit voorstel verlaat men de eerder ingeslagen weg. Een niet-schorsend wettelijkheidsberoep tegen deze beslissing wordt voor het Hof van Cassatie gebracht. De heer Reynders beklemtoont dat dit amendement kan bogen op ruime steun. Dit blijkt uit de ondertekenaars. Het voorstel van de heer Reynders laat toe snel op te treden omdat het minimum en maximumtermijnen voorschrijft. Er komt geen uitzonderingsrechtbank zoals in vroegere amendementen wel werd voorgesteld, een regeling die door heel wat commissieleden werd aangeklaagd.

De heer Eerdeken verheugt zich erover dat dit voorstel ruime steun krijgt en op die manier verhindert dat de regeling zou uitmonden in een communautair opbod.

De heer Tant wijst erop dat het voorstel een louter politieke controle uitsluit en een jurisdictionele controle invoert. Onverdraagzaamheid mag geen politiek strijdmiddel worden.

De heer Tavernier sluit zich hierbij aan en beklemtoont dat hij voorstander blijft van een herziening van artikel 150 van de Grondwet. De heren Deleuze en du Bus de Warnaffe sluiten zich eveneens aan.

De heer Vanvelthoven somt de vijf redenen op waarom de Vlaamse socialisten het amendement zullen goedkeuren: een grote parlementaire meerderheid, een rechtcollege dat bemand wordt door niet-politiek benoemen, geen uitzonderingsrechtbank, het Hof van Cassatie heeft het laatste woord, vijf leden van de controlecommissie moeten klacht indienen, dit betekent minstens twee fracties.

Mevrouw Van de Casteele vindt dat geen enkele partij zich speciaal geïnteresseerd moet voelen. Het gaat haar inziens immers over racisme. De Volksunie zal het voorstel steunen.

De heer De Man zegt dat de zo geroemde consensus vis noch vlees is. Ofwel is een partij niet-democratisch en wordt ze volgens een democratische procedure met democratische garanties verboden; ofwel is ze democratisch en kan ze zoals elke andere politieke partij deelnemen aan het democratisch spel.

Aangezien men niet kan bewijzen dat het Vlaams Blok een antidemocratische partij is, zoekt men zijn toevlucht tot halfslachtige sancties.

De heer Dewael herinnert aan zijn opmerkingen van de dag voordien. Hij spreekt van een staaltje van justitiële spitstechnologie. Het blijft volgens hem een feit dat artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat onder meer voorziet in de tegensprekelijkheid van de debatten en de rechten van de verdediging, totaal wordt genegeerd. Volgens hem is het Hof van Cassatie geen beter lot beschoren vermits het volgens artikel 134 van het Gerechtelijk Wetboek alleen uitspraak kan doen over conflicten van attributie. Hij zegt dat men in deze de rechterlijke orde van dit land forceert om een politiek doel te bereiken.

De heer Van Hoorebeke begrijpt de verbetenheid van het Vlaams Blok niet tegen de thans voorgestelde regeling. Als deze partij niet racistisch is, hoeft ze ook niets te vrezen.

De heer Laeremans vraagt dan om de procedure op te starten om het amendement nr. 3190 aan de Raad van State voor te leggen. Hij vraagt zich af of de voorgestelde procedure niet strijdig is met artikel 160 van de Grondwet dat de Raad van State definieert als een administratief rechtscollege en als een adviesverlenende instantie, maar niet als een onderdeel van de rechterlijke macht.

De heer Van Hoorebeke antwoordde hierop dat het voorgestelde niet ongrondwettig is. Artikel 7 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de afdeling administratie van beredeneerd advies dient of uitspraak doet bij wijze van arresten, in de gevallen vervat in die gecoördineerde wetten en de bijzondere wetten. Een bijzondere wet kan dus wel degelijk de Raad van State een bijzondere bevoegdheid toekennen.

De heer Annemans is hoogst verwonderd over de houding van de PS die van mening is dat het geen communautair probleem mag zijn. Amendement nr. 3190 vertoont, weliswaar volgens hem, minder gebreken dan de eerdere teksten, maar men beoogt een totaal nieuw regime in te voeren waarvoor een advies van de Raad van State in feite noodzakelijk is. Volgens het amendement wordt de Raad van State zelf overigens een soort strafrechtbank in eerste aanleg. Over de beroepsmogelijkheid bij het Hof van Cassatie bestaat

volgens hem onvoldoende duidelijkheid. Zijn partij tilt vooral zwaar aan het uitzonderingsregime en de uitzonderingsrechtbank die in het leven wordt geroepen.

De heer Laeremans beklemtoont bovendien dat hij enigszins argwanend staat ten opzichte van de nieuwe bevoegdheid van de Raad van State. Hij vraagt zich af of die met de nodige objectiviteit zijn nieuwe opdracht zal kunnen uitvoeren. Het Vlaams Blok onderschrijft, zegt hij, de naleving van de bepalingen van het EVRM niet om opportunistische redenen maar om zijn inhoud. Het amendement heeft het over alle bepalingen van het EVRM en niet alleen over racisme. De spreker is er in elk geval voor bevreesd dat de Raad van State misschien een interpretatie aan bepaalde grondrechten zal geven die afwijkt van de rechtspraak van het Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg.

Volgens de heer Tavernier echter is het zeker mogelijk partijprogramma's te controleren op het voorkomen van racistische stellingen. Het amendement creëert geen nieuwe begrippen, maar verwijst naar de bestaande wetten en verdragen op het gebied van de grondrechten.

De heer Laeremans overloopt daarna de grondrechten die opgenomen zijn in Titel I van het EVRM, artikelen 2 tot 18, en preciseert dat zijn partij ze naleeft en in geen geval schendt. Het gaat onder meer om het recht op leven, het verbod van foltering, het verbod van slavernij en dwangarbeid, het recht op vrijheid en veiligheid, het recht op een eerlijk proces, het principe van geen straf zonder wet, het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven, de vrijheid van gedachten, geweten en godsdienst, de vrijheid van vergadering en vereniging, het recht te huwen en het verbod op discriminatie.

Volgens de heer Van den Eynde, die het hele debat afsluit, is het enige positieve in amendement nr. 3190 dat het geen enkele bepaling met terugwerkende kracht bevat. Voor het overige is dit volgens hem een zuiver inquisitoriale wetgeving.

De subamendementen nrs. 3756 tot 4171 op amendement nr. 3190 worden eenparig verworpen. De artikelen 1, 2 en 3 van amendement nr. 3190, alsmede het gehele amendement nr. 3190, ertoe strekkende het wetsvoorstel te vervangen, worden eenparig aangenomen. Alle andere amendementen komen daardoor te vervallen. Dit verslag werd bovendien, zoals reeds aangeduid, eenparig goedgekeurd.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, sta mij toe in het bijzonder het secretariaat, in dit geval het uitgebreide secretariaat van harte te bedanken, want het was waarschijnlijk niet gemakkelijk dit alles in een vloeiend geheel samen te vatten. Ik dank ook het personeel van de verschillende diensten die ons in soms minder aangename momenten hebben bijgestaan, en vooral en niet in het minst de vertalers, die allicht, omdat het niet op voorhand was geweten, een kans hebben gemist om als ploeg in het Guinness Book of Records te geraken.

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, collega's, om vandaag in deze Kamer van volksvertegenwoordigers, het democratisch forum bij uitstek, de bespreking van dit wetsvoorstel te kunnen aanvangen, werden de democratische regels van het Huis serieus met de voeten getreden.

In de eerste plaats heeft de voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse Zaken ons amendementsrecht beknot. De laatste pakweg 150 amendementen van het Vlaams Blok mochten vorige week dinsdag zelfs niet meer worden besproken. Ik weet nog altijd niet op welk artikel van het Reglement de voorzitter van de commissie zich steunde; hij weet het wellicht ook niet.

Ook werd het spreekrecht van mijn fractie de voorbije weken ernstig beknot. Ik heb nooit meegemaakt dat de spreektijd in de commissie wordt beperkt om uiteindelijk zelfs helemaal te worden afgenomen. Ook daar heeft men een loopje genomen met het Reglement en een artikel toegepast dat alleen geldt voor plenaire vergaderingen. Het gaat om artikel 21, 8° dat bepaalt : "De bij artikel 37, nr. 1, 1°, vastgestelde spreektijd wordt in commissie die verslag uitbrengt slechts toegepast indien deze op voorstel van haar voorzitter daartoe beslist". Dit gaat over een bepaling die in het hoofdstuk over de plenaire vergaderingen werd opgenomen. Ik begrijp dan ook niet goed hoe men kon komen tot een beperking van de spreektijd in commissie, op basis van een regeling die ook voor onze fractie aanvaardbaar is, maar dan in de plenaire vergadering. Daar kan men inderdaad niet volhouden dat men 100, 200 of 300 uur de tijd zou blijven volbabbelen.

Reeds vóór de zomer had collega Eerdekens vastgesteld dat wij een lange bespreking van deze wet wilden. Wij hadden reeds meer dan 1 000 amendementen ingediend. Vernoemde

collega heeft toen zelf gezegd dat een wijziging van het Reglement dringend nodig was. Hij stelde in de commissie dus een wijziging van het kamerreglement voor. De heer Eerdekens had eigenlijk voor één keer gelijk. Het Reglement van de Kamer voorziet en voorziet niet in een beperking van het amendements- of spreekrecht in de commissie. Hij wist bijgevolg dat men daaraan zou moeten sleutelen. Alleen waren nogal wat andere fracties geschrokken van de uitspraak van de heer Eerdekens. Uiteindelijk is men niet overgegaan tot een wijziging van het Reglement. Officieel werd dus tijdens die zomermaanden, tot en met de maand september, het Reglement van de Kamer niet gewijzigd. Wel heeft de voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de PS'er Charles Janssens, het in de voorbije weken wel de facto aangepast, om niet te zeggen verkracht. Op een volslagen autoritaire manier heeft hij een deel van onze amendementen van tafel geveegd en uiteindelijk zelfs het debat afgesloten op een door hem arbitrair bepaald tijdstip. Hierbij vestig ik er de aandacht op dat het wetsvoorstel mee werd ingediend door dezelfde heer Janssens en dat hij in deze dus nog geen klein beetje rechter en partij was. De heer Janssens, voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse Zaken, bracht zelfs niet de correctheid op om zijn voorzitterschap tijdelijk over te dragen.

Zoals u echter allemaal weet, is het Vlaams Blok een ondemocratische partij wat maakt dat het doel de middelen heiligt.

Er is evenwel nog sterker. Vorige week donderdag omstreeks 16.00 uur werd het verslag aan de kamerleden bezorgd. Op dat ogenblik vond een plenaire vergadering plaats waarin ook moest worden gestemd. Meteen na die plenaire vergadering kwam de commissie voor de Binnenlandse Zaken samen om het verslag te bespreken. Toen een minimum van tijd werd gevraagd om de tientallen bladzijden van dat verslag te kunnen doornemen, werd dit botweg geweigerd door de heer Janssens. Mijn opmerking dat het toch de normaalste zaak van de wereld is de tekst te kunnen nalezen, viel in dovemansoren. De voorzitter van de commissie eiste van alle commissieleden een verslag goed te keuren zonder dat zij de kans hadden gekregen de tekst - al was het maar hun eigen uiteenzettingen - na te lezen. We moesten er blijkbaar vanuit gaan dat de heer Delathouwer - toevallig ook een socialist - zijn verslag op een perfecte manier 'd opgesteld.

Ik heb al niet zo'n hoge pet op van de heer Delathouwer maar dat hij erin slaagt het verslag op een etmaal af te werken, kan er bij mij niet in. Er werd vorige week vergaderd tot woensdagochtend en donderdagochtend was het verslag reeds gedrukt. Dat is niet meer ernstig. Ik had en heb een aantal opmerkingen bij dit verslag en niet in het minst bij de weergave van mijn eigen uiteenzettingen en die van enkele van mijn fractiegenoten. Wij van het Vlaams Blok kregen evenwel niet het recht om het verslag na te lezen en eventuele fouten recht te zetten. Bevreemdend!

In de commissie voor de Binnenlandse Zaken deed ik dan maar een beroep op artikel 18, 5 van het Reglement van de Kamer om mijn schriftelijke verbeteringen alsnog binnen de termijn van drie dagen te kunnen indienen. Wat de voorzitter van de commissie ook mag beweren - hij werd hierin trouwens tot mijn verbazing bijgetreden door de voorzitter van de Kamer - artikel 18 bepaalt duidelijk dat de ontwerpverslagen aan de leden moeten worden bezorgd en ik citeer: "Zij worden geacht die teksten te hebben goedgekeurd, indien zij hun verbeteringen niet hebben doen toekomen binnen een termijn van drie dagen te rekenen van de dag na die waarop de teksten beschikbaar zijn." Die termijn werd door de heer Janssens zomaar van tafel geveegd. Hij zegde zelfs dat er helemaal geen recht op verbetering meer bestond.

Men eist van de 150 leden van deze Kamer dat zij morgen over een wetsvoorstel zouden stemmen op basis van een verslag waarover niemand zijn mening mocht geven. Ik herhaal, niemand mocht hierover zijn mening geven. Andermaal bevreemdend.

Men had het ook over het feit dat het Vlaams Blok steeds maar amendementen indiende. Men heeft het zelfs voorgesteld alsof het Vlaams Blok de werking van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en dit parlement wou platleggen. De fascistische waren weer aan het werk! De waarheid is evenwel dat de werkzaamheden in de commissie voor de Binnenlandse Zaken op een volstrekt normale wijze werden voortgezet. Ik kan alleen al verwijzen naar de twee dagen die werden gewijd aan de behandeling van diverse wetsontwerpen. Op welke manier wij in die commissie voor de Binnenlandse Zaken anti-democratisch en op een fascistische manier hebben gehandeld, is mij volstrekt onduidelijk. Wij hebben de regering niet belet te regeren; wij hebben de andere, zelfverklaarde democratische groepen niet belet een

aantal andere wetsontwerpen en -voorstellen te bespreken, vragen te stellen en interpellaties te houden.

Ik begrijp dus niet waar men dit vandaan haalt.

Ten tweede, de flauwiteit over het platleggen van de Kamer is helemaal hilarisch. Ik zie niet in waarom een vergadering van 27 uur van de commissie voor de Binnenlandse Zaken de werking van de commissies of de plenaire vergadering zou hypothekeren.

Trouwens, de indieners hebben daar eigenlijk zelf om gevraagd. Men verwijt ons voortdurend amendementen in te dienen. Welnu, dat is ook normaal als men voortdurend afkomt met nieuwe voorstellen. Inderdaad, wij hebben zowat 20 versies gekregen van het voorstel dat ertoe moet strekken het Vlaams Blok financieel monddood te maken. *(Ontkennend gebaar van de heer Jef Tavernier)*

U hebt dat inderdaad niet gezegd, mijnheer Tavernier, maar de heer Eerdekens, de grote promotor van de hele zaak, heeft dat wel tientallen keren toegegeven. Men heeft anderhalf jaar geleden een voorstel ingediend, waarna er een hele resem varianten op een miskleur - een twintigtal in totaal als men alle amendementen en amendementjes, ook van de hand van de heer Tavernier en zijn collega Deleuze in aanmerking neemt - werden voorgesteld. Die carroussel werd gewoonweg lachwekkend.

Ik begrijp best dat sommigen bijzonder gehaast zijn om deze kramakkige wet erdoor te drukken. Dat men daarvoor echter tot drie keer toe het Reglement verkracht, zegt toch heel wat over de promotoren van deze teksten. Als zij met overslaande stem peroreren over de democratie, weten wij in ieder geval dat zij het Reglement van de Kamer, een essentiële schakel van de democratische besluitvorming in het parlement, naast zich hebben neergelegd. Nochtans is het kamerreglement een instrument waarbij op doordachte wijze de rechten en de plichten van meerderheid en minderheid werden vastgelegd. Decennialang is dit Reglement gekneed om enerzijds, het regeren mogelijk te maken en de meerderheid haar functie te laten vervullen, maar anderzijds, ook om de oppositie haar democratische rol te laten spelen. Men heeft het wel niet aangedurfd om op aandringen van de onvolprezen democraat Eerdekens het Reglement tijdens de zomermaanden te wijzigen, een werkwijze die hij tijdens een openbare vergadering van de commissie voor de Binnenlandse Zaken had voorgesteld. Inderdaad, *pour le besoin de la cause* zou de heer Claude

Filip De Man

Eerdekens het Reglement vlug even aanpassen. Maar het is erop uitgedraaid dat men het Reglement naar zijn hand heeft gezet en het tot drie keer toe opzij geschoven om het wetsvoorstel zo snel mogelijk te kunnen goedkeuren.

Ik heb uiteraard niet veel hoop dat deze drijfveren op het laatst nog door de Vlaams Blok-fractie of andere fracties worden tegengehouden. Die hoop heb ik niet. Ik heb enkel de wetenschap dat deze autoritaire en ondemocratische praktijken in de Handelingen van de Kamer zullen geboekstaafd staan. Hopelijk kan ik er ooit de leden van de PS en de SP mee confronteren.

De **voorzitter** : De heer Jef Tavernier heeft het woord.

De heer **Jef Tavernier**, voorzitter van de ECOLO-AGALEV-fractie : Mijnheer de voorzitter, de kern van het betoog van de heer De Man is de vraag of het Vlaams Blok al dan niet de werking van de commissie zou blokkeren of alleszins vertragen.

Mijns inziens heeft het Vlaams Blok alle tijd gehad om de standpunten grondig toe te lichten en had deze fractie inderdaad de bedoeling om de zaken te blokkeren en te vertragen, zeker wanneer ik vaststel dat sommige leden van de Vlaams Blok-fractie niet eens wisten over welk subamendement ze op een bepaald ogenblik bezig waren en ze gewoon een tekst voorlezen. Bovendien hebben zij gesproken over abortus, over de Vlaamse Beweging, over het onderwijs, over namaak, over meened, over het pacifisme, over het huwelijk, over de fiscale regeling voor gehuwden, over milieuactivisten, over het 70-puntenprogramma of -plan van het Vlaams Blok - men is er wat de naam betreft nog niet uit -, over de oprichtingsgeschiedenis van het Vlaams Blok, over de mensenhandel, over de financiering en de erkenning van godsdiensten, over rituele slachtingen en dergelijke meer. Mijn enige conclusie luidt bijgevolg dat het Vlaams Blok inderdaad heeft geprobeerd om de zaken zo lang mogelijk te rekken. Een ontkenning is een pertinente leugen !

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb u uitgelegd dat de werkzaamheden van de commissie voor de Binnenlandse Zaken normaal zijn kunnen doorgaan. Vorige week erden nog wetsontwerpen

goedgekeurd en vragen gesteld. Mijnheer Tavernier, dit heeft niets te maken met de "speciale vergadering" die u organiseerde, samen met uw kompanen van onder meer de SP en de PS.

Wanneer u zegt dat het normale werk niet kon doorgaan, probeert u ons ten onrechte iets in de schoenen te schuiven. Bovendien bepaalt het Vlaams Blok zelf welk standpunt het naar voren brengt in de commissie voor de Binnenlandse Zaken of in welke commissie dan ook. Als wij er als historische verwijzing het activisme willen bijhalen, is dat nog altijd toegelaten. Misschien interesseert u dat niet. Dat is uw volste recht. Wij bepalen echter nog altijd hoe wij een specifiek tegen ons gerichte wetgeving proberen te bekampen; wij bepalen of iets nuttig is of niet.

Ik heb erop gewezen dat het Kamerreglement drie keer is verkracht. Ik spreek dan nog niet over "het toetje" van gisteren. Volgens mij is artikel 66 van het Reglement nog altijd geldig, hoewel het de laatste tijd van tafel wordt geveegd. Het artikel bepaalt dat de commissieverslagen ten minste drie dagen voor de bespreking in de plenaire moeten zijn rondgedeeld, tenzij urgentie is verworven. De hoogdringendheid is in deze niet verworven. Tijdens de bespreking van de wijziging van het Reglement van de Kamer werd beklemtoond dat een inkorting van de termijn van drie dagen op geen enkele wijze kon worden aanvaard. Toch stelt men nu nogmaals voor - *pour les besoins de la cause* - dit maar gauw overhoord gooien.

Als artikel 66 niet meer geldt, is dat de vierde verkrachting van het Reglement.

Alle remmen los, we gaan er met de vuile voeten door. Barbartje moet hangen.

Voorts maak ik me weinig illusies over het verdere verloop van dit zogenaamde democratische debat. Het wraakroepende is - en ik richt me alleen tot de collega's van mijn eigen fractie - dat de bevolking hiervan niet op de hoogte is en zich niet bewust is van de draagwijdte van hetgeen hier gebeurt. Er wordt een vuil spel gespeeld en een oppositiepartij is daarvan het slachtoffer.

Tot daar het procédé dat men heeft aangewend om in zeven haasten dit anti-Vlaams-Blokvoorstel te kunnen goedkeuren, met het doel zo snel mogelijk ons geld te kunnen afpakken.

Vervolgens zal ik ingaan op de inhoud van dit onwettelijk document, met name het verslag over de bespreking in

commissie van het wetsvoorstel-Eerdekens-Janssens dat niet volgens de regels is goedgekeurd, maar op de expeditieve wijze van de heer Janssens door de commissie is gejaagd.

Het is het verhaal van de lange lijdensweg van een legistische miskleun die uiteindelijk heeft geleid tot wetgeving van het meest bedenkelijke allooi. Ik kom daarop straks nog terug en mijn collega, de heer Laeremans, zal daarop deze middag nog dieper ingaan.

In eerste instantie diende de Parti Socialiste, zoals iedereen weet de meest onbesproken partij van dit land, een voorstel in om de controlecommissie van Kamer en Senaat te machtigen sancties tegen het racistische Vlaams Blok, een partij die nooit wegens racisme werd veroordeeld, uit te spreken.

Via een wijziging van artikel 16bis van de wet op de partijfinanciering poogden op dat ogenblik de PS, de PSC, Ecolo-Agalev en de SP het Vlaams Blok zijn dotatie af te nemen. Het was duidelijk een Franstalig initiatief, maar het werd, zoals vaak, bijgetreden door de *fellow travellers* van SP en Agalev.

Dat eerste voorstel was een kort leven beschoren. Het werd op 9 juni 1998 door de commissie voor de Binnenlandse Zaken afgevoerd. Vlaams Blok, CVP en VLD meenden immers dat het strijdig was met het fundamenteel rechtsbeginsel dat men niet tegelijkertijd rechter en partij kan zijn.

Zoals iedereen weet, is de controlecommissie politiek samengesteld. Zij zou zich kunnen hebben ontpopt tot een tribunaal waar men rechter en partij speelt en een specifieke partij het slachtoffer kunnen doen worden van de boosaardigheid van de politieke concurrenten.

Zeker toen Didier Reynders van de PRL-FDF terloops verwees naar de toepasbaarheid van de nieuwe regeling op - en ik citeer hem uit die commissievergadering - het hatelijke Vlaamse proza in de Rand, wisten de Vlaamse partijen wel hoe laat het was en werd die zaak afgevoerd.

Een week later werd een tweede poging ondernomen met een voorstel van Ecolo-Agalev en PSC waarin werd gepoogd aan de bezwaren tegemoet te komen door de inschakeling van een extern en neutraal persoon.

Men besefte dus dat de situatie van rechter en partij niet kon worden volgehouden. De beslissing over het al

dan niet racistische karakter van de Vlaams-Blok-publicaties werd dus aan de voorzitter van het Arbitragehof en nog een of twee andere rechters van dat Hof overgelaten.

Ook hiertegen kwam uit heel wat hoeken verzet, niet in het minst omdat bijvoorbeeld het Arbitragehof voor de helft, indien ik mij niet vergis, door de politieke partijen wordt samengesteld en bovendien de voorzitter van het Arbitragehof niet met een dergelijke opdracht kan worden belast. Men spreekt hier over een bijzondere wet die men zomaar met een voorstel, al is het dan van de heer Eerdeken, de grote Manitoe, kan wijzigen. Dit werd opnieuw afgevoerd.

Nog een week later kwam het derde voorstel op tafel. Men stelde een nieuwbakken college voor samengesteld uit de voorzitters van het Arbitragehof, de Raad van State en het Hof van Cassatie. Ook hier wordt een tot dan toe volledig ongekend college verplicht om binnen de twee maanden een advies te verstrekken over het racistische karakter van de daden en geschriften van om het even welke mandataris of lid van het Vlaams Blok.

Volgens de toelichting van de indiener Eerdeken, konden werkelijk - hij heeft dat met zoveel woorden in de commissie gezegd - alle 12 000 leden van het Vlaams Blok aanleiding geven tot het intrekken van die dotatie. Toen we daarover toch enige vragen durfden te stellen, antwoordde de heer Eerdeken dat het Vlaams Blok zijn programma naar moest herschrijven.

Men komt dus tot de situatie waarbij de PS zich aanmatigt te zeggen dat een andere partij haar programma moet herschrijven.

Het advies van dat nieuwbakken college - en daarover had ik graag met de heer Vanvelthoven van gedachten gewisseld - was niet bindend. Men heeft laten uitschijnen dat het bindend was en dat was het perfecte schaamlapje. Het zijn niet meer de partijen die het Vlaams Blok gaan nekken, het is een bindend advies van een college van drie hoge magistraten.

Alleen bleek uiteindelijk dat het advies in de versie van begin juli 1998 helemaal geen bindend karakter had. De heer Vanvelthoven heeft dienaangaande, onder meer op televisie, de goegemeente voorgelogen.

Collega's, dat betekende dat men toen terug tot het oorspronkelijke voorstel kwam, waarin de partijen ook rechter gingen spe' n. Aangezien het advies niet bindend was, konden ze het immers

naast zich leggen. Het laat zich raden dat SP en PS - en eigenlijk ook Ecolo-Agalev - zeer bevooroordeeld zouden omspringen niet een dergelijk niet-bindend advies. Als het in hun kraam paste, zouden zij het naast zich leggen en het Vlaams Blok financieel monddood maken. Het schaamlapje dat werd voorgehouden bleek een leugen te zijn.

Een belangrijk element is het feit dat een kritiek van onzentwege nooit werd tegengesproken: zelfs indien het advies bindend werd gemaakt, ging men zich nog te buiten aan een aantal schendingen van basisprincipes van de rechtsstaat. Ik som ze even op: de scheiding der machten, het gelijkheidsbeginsel en het feit dat men geen rechter en partij kan zijn. Welnu, ik heb moeten vaststellen dat het nog altijd heren zoals Eerdeken, Maingain, Deleuze en compagnie zullen zijn die zich de rol van procureur zullen aanmeten. Zij zijn het die de vervolging gaan instellen vanuit de controlecommissie. Dat is tot op vandaag de regel. De heer Eerdeken wordt de politieke procureur in de controlecommissie. Mijns inziens strookt dit niet met de basisprincipes van de rechtsstaat.

Op een bepaald moment was er zelfs sprake van dat deze heren niet enkel procureur zouden gaan spelen, maar ook de strafmaat zouden bepalen. Hoewel deze bepaling nu is weggevalen, stelde men het lange tijd voor als het *nec plus ultra* dat hoge magistraten een advies zouden geven - of zelfs een beslissing nemen - maar de straf zou worden bepaald door de andere partijen. Mijne heren, het kan toch niet dat concurrerende partijen op het politieke forum hier zouden bepalen of een oppositiepartij - het Vlaams Blok - een kwartaal, een halfjaar of zelfs een heel jaar haar dotatie zou verliezen!

Er was ook het ridicule voorstel van de heer Reynders om de cultuurpactcommissie in te schakelen. De heer Reynders is bij mijn weten jurist maar was blijkbaar vergeten dat de cultuurpactcommissie zowat een van de meest gepolitiseerde cenakels is in dit land. Ze zit boordevol plichtsgetrouwe acolieten - rechtstreeks benoemd door de partijbureaus - die er bijvoorbeeld al jaren in slagen alle klachten van het Vlaams Blok onontvankelijk te verklaren. Dat gebeurt enkel en alleen op bevel van de partijbureaus.

Dit voorstel was een slag in het water. Ik weet niet waar de heer Reynders zijn "ezelsvel" heeft behaald; ik herhaal dat als men ergens rechter en partij speelt, het wel degelijk in de cultuurpactcommissie is.

Een aantal collega's was - en is - van mening dat de hele hetze precies in deze periode tot een hoogtepunt wordt opgevoerd omdat de Franstalige partijen nu rechtstreeks met het Vlaams Blok in Brussel worden geconfronteerd. Met het opstarten - en vooral het succes - van de tweetalige campagne in Brussel en het lijsttrekkerschap van Johan Demol, worden de PS, de PSC, de PRL en het FDF voor het eerst in de geschiedenis zenuwachtig naar aanleiding van het optreden van een Vlaamse partij in de hoofdstad.

De PS reageert paniekerig. Ik herinner u aan het PS-Hitlerpamflet, dat boekdelen spreekt. Men heeft toen een half miljoen pamfletten verspreid in de hoofdstad en zelfs in een deel van Halle-Vilvoorde, waar de PS eveneens in concurrentie komt met het Vlaams Blok. De recente reactie van de heren Ylieff en Cudell getuigt eveneens van een paniekstemming. Zij probeerden om artikel 26 van de Grondwet, dat ons toelaat op een vreedzame wijze te congresseren in Brussel, zomaar eventjes van tafel te vegen. Ook de heer de Donnea, Brussels burgemeester van de PRL-FDF, heeft op dat ogenblik de pedalen verloren en zag het vreedzaam vergaderen van een oppositiepartij niet meer zitten en wou de reeds genoemde grondwettelijke vrijheid eventjes in de koelkast stoppen.

Ik begrijp de gedrevenheid en de gebetenheid van de PS-verkozenen, want ze weten wel wat hen boven het hoofd hangt. Ik noem, voor de vuist weg, Dassault en Agusta - we hebben onlangs de heer Mouriau, de man van de geheime smeergeldrekeningen in Luxemburg, op de televisie kunnen bekijken -, de zaak Uniop, de moord op Cools, de gestolen kassons - kame-raad -, de Luikse parkeermeters en ga zo maar door. De Brusselse PS heeft van angst voor het Vlaams Blok en voor Johan Demol en de PS schopt en slaat dus naar alle kanten. Bewijs daarvan: het Hitler-pamflet.

Precies op dit ogenblik is die door en door corrupte *Parti Socialiste* de grote promotor van een voorstel om de partijfinanciering van het Vlaams Blok af te nemen. Het is een schande dat deze partij zich nog maar het recht aanmatigt om een dergelijke procedure in gang te zetten. Het is ook een schande dat alle andere partijen haar steunen en met deze politieke procureurs, genre Janssens en Eerdeken, meedoen en duidelijk laten merken dat ook zij het Vlaams Blok monddood willen maken.

Dat alles wordt onomstotelijk bewezen. Ik heb in de commissie voor de Binnenlandse Zaken een stemming

gevraagd over een amendement dat ik had ingediend. Als men dan toch vasthield aan die waanzinnige logica, waarbij men vindt dat men om deze of gene reden een partij haar middelen mag ontnemen, heb ik er bij wijze van *Spielerei* ook het woord "corruptie" willen aan toevoegen. Daarom heb ik een amendement ingediend dat tot doel heeft de partijen die zich bezondigen aan corruptie hun volledige partijfinanciering af te nemen. Het is, geachte collega's, nog altijd mijn overtuiging dat het veel dringender is partijen te straffen die belastinggelden stelen. Het is moreel onhoudbaar om dergelijke partijen met belastinggelden te blijven subsidiëren. Het amendement werd weggestemd.

Men is natuurlijk zeer gehaast, omdat over twee weken de uitspraak valt in het Agusta-Dassaultproces. Men wil de stemming koste wat het kost morgen houden omdat de uitspraak van het Hof van Cassatie naderd en omdat men wel eens zou kunnen vaststellen dat de bevolking ten zeerste verontwaardigd is omdat de promotoren van de anti-Vlaams Blokwet door het hoogste Hof niet de broek op de enkels worden gezet en worden gestraft voor een hele resem misdrijven, zoals valsheid in geschrifte, corruptie, enzovoort, enzovoort, te veel om op te noemen.

Men wil dit zo gauw mogelijk goedgekeurd zien om toch enige afstand te behouden tot de uitspraak van het Hof van Cassatie die er naar ik verneem op 23 december zal komen. De meeste partijen hebben het amendement inzake corruptie weggestemd. Men heeft dus duidelijk laten blijken dat men maar één bedoeling heeft. Een oppositiepartij moet monddood worden gemaakt.

Ik zie dat ook de heer Moriau hier verschijnt, een volkomen onbesproken collega van de PS die uiteraard aandachtig zal luisteren zoals we dat van die heren gewend zijn.

Door de stemming over het amendement inzake corruptie werd het zeer duidelijk dat men alleen het Vlaams Blok wil treffen. Wij zijn de enige partij die gevisieerd wordt. De heer Eerdekens heeft dat herhaaldelijk gezegd. Als wij dan in de tegenaanval gaan en zeggen dat men ook corruptie moet opnemen in de nieuwe wet, dan zegt men "njet".

(Onderbreking door de heer Patrick Van Gheluwe)

Dit kan niet. Mijnheer Van Gheluwe, het is smadelijk voor u en de PS dat u op een dergelijke wijze uw inzichten laat kennen. U zegt zelfs met zoveel woorden dat corrupte mandatarissen en partijen niet moeten worden gestraft.

Het verslag vermeldt duidelijk dat het amendement tot bestraffing van corrupte partijen nog vóór de zomer werd weggestemd in de commissie voor de Binnenlandse Zaken. U hebt dat mee weggestemd. Meer zelfs, u hebt het honend weggelachen. Alleen het Vlaams Blok moet worden gestraft en u hebt geen probleem met het feit dat corrupte partijen gefinancierd worden. De bewijzen zijn geleverd dat zowel uw partij als de Parti Socialiste corrupt zijn. In de voorbije jaren werden kopstukken van uw partij en van de PS veroordeeld wegens corruptie. Natuurlijk wilt u niet dat dit amendement wordt goedgekeurd. Anders komt u zwaar in de problemen en zult u nog vóór het Vlaams Blok uw geld kwijtspelen.

Na de zomer hebben we een eerste advies van de Raad van State gekregen. U was daar sterk tegen omdat u het legistiek formidabele wetsvoorstel niet meer wou wijzigen. Daarom vond u het niet nodig om advies te vragen. Dankzij de zoveelste bocht van de heer Tant, de steun van de VLD en onze eigen stemmen hebben we er toch één gekregen. Uw formidabel voorstel werd door de Raad van State met de grond gelijk gemaakt. Er bleef geen spaander van heel. Niemand kan dat tegenspreken. Dat blijkt wel uit de onwaarschijnlijke mallemolens die we in de maanden oktober en november kregen. Er kwam zelfs een tweede advies van de Raad van State. Vanuit sommige hoeken hoort men dat het tweede advies zeer meegaand was. Misschien was het geen grote onderscheiding maar men was in elk geval geslaagd. Collega's, ook het tweede advies van de Raad van State gaf u een volstrekt onvoldoende. U hoeft mij niet op mijn woord te geloven, de bewijzen zijn er. Er werden immers verscheidene nieuwe voorstellen ingediend.

Het was gewoon lachwekkend. Wel twintig versies werden ons voorgelegd en telkens was het het *nec plus ultra*, het neusje van de zalm, het ultieme middel om het Vlaams Blok te nekken. En iedereen maar blij zijn! Soms kwam men na amper een uurtje opnieuw aandragen met een andere versie van een formidabel en ultiem voorstel.

- Voorzitter : de heer Van der Maelen, ondervoorzitter

Collega's, dat is volgens mij niet meer ernstig. Vorige week ging u allen helemaal uit de bol : de PS, de SP, de PRL, ECOLO, AGALEV, de CVP, de PSC en zelfs de VU. Er kwam als het ware een carrousel van nieuwe en oude versies van amendementen tot stand; niemand wist nog waar men aan toe was

en zelfs de voorzitter had het soms bijzonder moeilijk om nog te volgen. Wij werden bedolven onder de formidabele, de ultieme voorstellen.

Vorige week verklaarde de VU zich akkoord met het voorstel en ondertekende het, waarbij u duidelijk maakte, mijnheer Olijkaards...

(Onverstaanbare repliek van de heer Hugo Olaerts)

Ja, dat is de naam van een studentenclub waar u beter was blijven zitten.

De voorzitter : De heer Hugo Olaerts heeft het woord.

De heer Hugo Olaerts (VU) : Mijnheer de voorzitter, hier wordt wansmakelijk en smalend opgetreden en blijkbaar schept men er zelfs genoeg in. Hoe dan ook, dergelijke "vuilspuiterij" neem ik niet.

Sommigen in dit land dragen hoofddoeken, anderen dragen maskers. Het gaat erom uit twee kwalen de minst erge te kiezen.

De voorzitter : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer Filip De Man (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet wat de heer Olaerts bedoelt.

De VU-"IQ 21" sprak zich onlangs uit over de partijfinanciering. Het is mij echter volslagen onduidelijk hoe deze partij zich morgen zal gedragen. Zullen zij het wetsvoorstel goedkeuren of zullen zij zich onthouden? Volgens de heer Vankrunkelsven is het geen goed wetsvoorstel en moet er in feite worden tegengestemd. Onder het voorzitterschap van Bert Anciaux - of is het de bvba Anciaux die de lakens uitdeelt? - wil de VU wel een progressief elan tonen, maar tegelijk beseft men binnen die partij maar al te goed dat de oudere kiezers hen zulks nooit zullen vergeven.

De heer Vankrunkelsven is een jonge knaap, maar het geheugen van heel wat VU-kiezers gaat terug tot de beginjaren van de partij en zij weten wat er gebeurde in de jaren vijftig en zestig. Zij zullen nooit aanvaarden dat de VU een dergelijk inquisitoriaal voorstel goedkeurt! Dat was de schande van de voorbije week en daarvoor, mijnheer Van Hoorebeke, zal uw partij ter verantwoording worden geroepen door uw kiezers wiens geheugen, ik herhaal het, niet zelden teruggaat tot de beginjaren van de VU.

Ik weet zeker, mijnheer Van Hoorebeke, mijnheer Olaerts, dat de bvba Anciaux - veel meer stelt uw partij niet meer voor - een brug te ver ging. Ik ben

Filip De Man

bijzonder benieuwd naar uw stemgedrag en dat van uw fractieleider, mevrouw Van de Castele, die vorige week alles zeer goed vond, maar deze week blijkbaar een ander signaal kreeg van honderden VU-leden.

Ik weet dat uw secretariaat wordt bestookt door Volksunieleden die uw handelwijze een schande vinden. Voor hen is de maat vol. In de toekomst zullen zij stemmen voor de enige Vlaamsnationalistische partij met haar op de tanden! Zij zijn uw collaboratie met de machtspartijen beu.

(Applaus bij de Vlaams Blok-fractie)

Uw collaboratie is niet nieuw.

Gedurende tien jaar hebt u in Brussel de lakens gedeeld met het FDF.

Niet zo lang geleden, ter gelegenheid van de ondertekening van de Octopus-akkoorden, stond de Volksunie op amicale wijze handjes te schudden met de meest rabiante Vlamingenhater, de heer Maingain. Hoe haalt u het in het hoofd! Ik begrijp het niet.

De kiezer zal u de rekening presenteren van uw schandalige houding.

Twintig jaar geleden hebt u even hard moeten vechten als het Vlaams Blok op dit ogenblik. U bent dat allemaal vergeten. U bent *arrivé*! De geschiedenis van vroeger kan u geen barst meer schelen!

Collega's, het is algemeen bekend dat het democratisch gehalte in het zuiden van het land op een lager pitje staat dan in Vlaanderen.

De heer **Jean-Pol Henry** (PS): Dat wil ik zien!

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): We zullen dat over twee weken zien als u veroordeeld wordt... De heer Moriau met zijn zwarte rekeningen in Luxemburg... Over twee weken zullen we weten waar de democraten zitten.

(Leden van de PS brengen de Hitlergroet en scanderen "Sieg Heil")

De heer **Jean-Pol Henry** (PS): U bent de erfgenamen van Hitler! Ik kan affiches laten zien van de blonde Vlaamse held!

M. **Alberto Borin** (PS): Monsieur De Man, tout le monde sait ici que vous avez un illustre prédécesseur et il venait aussi du parti socialiste. Mais vous êtes en train d'essayer de noyer le poisson.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): *(Onverstaanbaar)*

M. **Alberto Borin** (PS): Ta gueule aussi! Je voudrais bien qu'on n'enlève pas ce mot-là, je ne présenterai pas d'excuses. Je ne vous ai pas interrompu quand vous disiez vos salades.

Vous êtes en train d'essayer de noyer le poisson, monsieur De Man, en vous livrant à la pire des hypocrisies. Monsieur De Man, vous nous donnez des leçons sur la démocratie depuis presque une heure. A vous entendre, vous seriez le seul parti à être démocratique. Les autres ne le sont pas. Mais vous ne croyez que vous-même. C'est de la théorie, car la pratique est tout autre. Si vous aviez au moins le courage de vos idéaux! Il suffit de vous lire, de lire votre ignoble littérature et vos ignobles discours, prononcés en dehors du parlement bien sûr. Votre idéologie est basée sur le rejet de tous ceux qui ne vous ressemblent pas. Elle est basée sur la haine que vous portez aux étrangers, sur la haine que vous portez aux francophones, sur la haine que vous portez aux syndicats, sur la haine que vous avez de l'égalité des femmes, sur la haine du parlement, sur la haine du pays! La haine et le rejet des autres constituent le seul moteur de votre idéologie. Peut-on vraiment organiser une société basée sur la haine?

L'Histoire vous jugera de toute façon. Et aujourd'hui - écoutez bien, monsieur le fasciste -, au nom de nos principes démocratiques, ceux du parti socialiste et des autres, on vous permet de parler, on vous permet même de mentir. Mais au nom de vos principes, vous refuseriez ce droit aux autres et ce serait uniquement vos idées qui pourraient être diffusées. On ne pourrait même pas discuter vos idées fascistes! C'est la vérité. Et en ce qui concerne la corruption, monsieur De Man, il est vrai qu'il y a eu au parti socialiste des corrompus. Mais ne vous imaginez pas que vous êtes des êtres divins! Nos ministres ont été condamnés dans l'affaire Inusop. Un procès est en cours, et ceux qui sont corrompus seront condamnés. Il faut faire la différence entre le cas particulier de quelques uns, le général et le concept d'un parti. En tout cas nous n'avons pas de leçon à recevoir de votre part. Vous n'êtes rien du tout à côté du parti socialiste, à côté des batailles que ce parti a menées pour le bien-être de la population. Vous, messieurs du Vlaams Blok, êtes de la merde fasciste, avec un grand M. Enfin - vous parliez de corruption -, monsieur De Man, vous avez M. Buisseret, qui a violé des jeunes filles de 13 et 17 ans. Il est dehors, il est parti. Est-ce que vous êtes, pour autant, un pédophile? Est-ce que tous ceux qui sont là sont des pédophiles? Vous en aviez un, grand bien vous fasse!

- *Président: M. Duquesne, vice-président*

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): Mijnheer Borin, u geeft toe dat een aantal PS-kopstukken reeds werd veroordeeld wegens corruptie? U geeft eveneens toe dat er nog een aantal zullen volgen. Ik hoop dat het Hof van Cassatie een wijze beslissing zal nemen!

Ik wens terug te komen op uw bemerking over de heer Buisseret. De heer Buisseret maakt geen deel meer uit van de Vlaams Blok-fractie. Hij heeft zijn conclusies getrokken uit een, ons inziens, veel te zware veroordeling. We hebben de juiste beslissing genomen!

Dames en heren, de uitzonderlijke, bitsige haast waarmee de heer Janssens tijdens de laatste commissievergaderingen de zaken doorduwde, is een blaam voor zijn voorzitterschap. Het was voor eenieder maar al te duidelijk dat de heer Janssens rechter en partij speelde!

Collega's, deze kwestie is niet alleen van levensbelang voor mijn partij maar ook voor de democratie in het algemeen!

Men is erin geslaagd ons een voorstel door de strot te drukken.

Nooit vergeet ik het gekwelde gelaat van de heer Tant toen hij de zoveelste gifbeker moest ledigen die de heer Eerdeken hem aanreikte! Nooit vergeet ik het moegetergde gelaat van de heer Tant toen hij de zoveelste versie moest ondertekenen, voor de zoveelste keer belachelijk werd gemaakt en in de dwaze PS-logica moest meestappen! Wat een blaam voor de CVP dat ze zich omwille van de lieve vrede in de regering op sleeptouw laat nemen door iemand als Eerdeken!

Met het door de strot drukken van deze wet, werden het spreek- en amendementsrecht beknot. Men liet het verslag niet eens lezen of verbeteren door een van de commissarissen van de commissie voor de Binnenlandse Zaken. De termijn werd niet gerespecteerd die de leden van de voltallige Kamer moet worden gegund om dat verslag te lezen. Al die "verkrachtelingen" van het Kamerreglement wijzen op het feit dat men hier een loopje neemt met de regels van het huis en met de democratische spelregels. Deze kwestie is niet alleen belangrijk voor ons, voor het Vlaams Blok, maar ook voor de democratie in het algemeen.

Een eminent lid van deze Kamer, haar ondervoorzitter de heer Cortois, heeft in de commissie voor de Binnenlandse Zaken geregeld bezwaar gemaakt tegen deze gang van zaken. Het kan volgens hem niet dat men dit soort voorstellen tot wet wil maken. Een ander eminent

Filip De Man

lid van deze Kamer, de heer Dewael, heeft onder meer in de pers gezegd dat men volkomen fout bezig is. Vorige week nog heeft hij met slaande deuren de commissie voor de Binnenlandse Zaken verlaten, zeggende dat dit niet kan, dat men legistisch werk probeert af te leveren dat beneden alle peil is.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de publieke opinie is werkelijk geschokt nu gebleken is dat in de commissie voor de Binnenlandse Zaken een meerderheid van PS, SP, PSC, CVP, Agalev, Ecolo, PRL, FDF en Volksunie het wetsvoorstel steunen. Zij hebben gelezen wat de hoofdredacteuren in Vlaanderen hebben neergepend. Zij hebben de vele lezersbrieven gelezen die in diverse dagbladen zijn verschenen. Ik spreek nu ook over de vele honderden, om niet te zeggen duizenden mensen die in de dertien secretariaten van het Vlaams Blok hun beklag komen doen over deze gang van zaken. Zij verwoorden hun verbijstering tegenover onze kaderleden en mandatarissen. Ik wijs er ook op dat wij momenteel financiële steun krijgen aangeboden van mensen die zelfs buiten de partij staan. Zij vinden deze gang van zaken, het financieel uitrangeren, het monddood maken van een oppositiepartij, onverdraaglijk. Ik benadruk dat het hier over vele Vlamingen gaat, maar ook over Vlaamse en Franstalige Brusselaars, en zelfs Walen die ons hun sympathie betuigen en zeggen dat het zo spijtig is dat er niet zoiets bestaat als een Waals Blok.

Dames en heren, wij gaan die geldmiddelen niet gebruiken maar ze op een speciale rekening parkeren. Wij zullen ze alleszins terugstorten als de wet-Eerdekens uiteindelijk niet op onze partij wordt toegepast. De kans bestaat - ik ben daar gerust in - dat die miskleun toch nog een vroege dood zal sterven en dat wij hier uiteindelijk gedurende anderhalf jaar vele weken hebben verloren, tijd die wij beter hadden besteed om belangrijke maatschappelijke problemen zoals de criminaliteit, de werkloosheid, de asielzoekers - jaarlijks zoeken 30 000 personen ons land op, a rato van 3 000 per maand - aan te pakken, problemen die men blijkbaar niet zo belangrijk acht. Nee, men zou en men moest in de commissie voor de Binnenlandse Zaken - toch niet de onbelangrijkste commissie van deze Kamer - absoluut maandenlang zaniken over een wetsvoorstel dat enkel en alleen tot doel heeft één welbepaalde oppositiepartij financieel te treffen.

Nogmaals, dat gebeurt onder het promoterschap van het zootje dat hier links van mij zit : de PS, mensen die eigenlijk veel as op hun hoofd zouden moeten strooien en zeer stilletjes zwijgen. Zij zouden bang moeten zijn voor het oordeel !

(Luidkeels protest van de heer Jean-Pol Henry)

U bent bijzonder bang.

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Wij zijn nooit bang van een beest !

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : U kunt over "merde" en "beest" roepen, en over "fascist" zoveel u wil, dat zegt enkel veel over degene die deze woorden uitsprekt. Als men niet modder gooit, mijnheer de socialist, dan verliest men terrein. Ik weet niet of u dat spreekwoord kent. Het is een heel mooi spreekwoord en ik neem aan dat er wel een equivalent bestaat in het Frans. Dat bent u nu precies aan het doen. Als u enkele miljoenen uitgeeft in Brussel om Hitler op een pamflet te zetten en daarmee aan te geven dat het Vlaams Blok gelijk is aan Hitler, dan bewijst dat enkel...

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : En wat is dat dan ? *(Toont een pamflet)*

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Eigen volk eerst !

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Eigen volk eerst ! En wie is dat, die blonde held daar ? *(Verwijst naar het pamflet)*

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Er staan ook andere helden op. U zult mij zeggen wie dat is.

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Dit is blindweg Adolf Hitler !

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Adolf Hitler was in ieder geval niet blond !

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Dit komt recht uit "Mein Kampf".

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Ik ben niet goed thuis in affiches uit de jaren dertig.

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Dit is zoals de joden werden voorgesteld vóór de oorlog. U kunt de tekening herkennen. Dat staat op uw affiche.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : U fabuleert, dit is hysterie. Ik heb van de jaren '30 nooit een affiche gezien met bokshandschoenen en daaronder NSDAP. U bestudeert dat meer dan ik ! *(Hevig protest van de heer Jean-Pol Henry)*

Vanuit het halfroond : Dit is zoals Rex.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Als wij nu ook al Rex zijn ! Wij zijn én VNV, én Rex, én Adolf Hitler. U moet wel een keuze maken. U vergeet Mussolini nog !

Ik zeg u dat wij daarmee niets te maken hebben, heren van de socialistische partij. Heel onze partijtop bestaat uit dertigers, jawel, jonge mensen die helemaal niets te maken hebben met de jaren '30 of '40.

U hebt dus bewezen dat u vol angst zit voor het Vlaams Blok in Brussel. Het bestuur van de stad Brussel is beneden alle peil. Ik heb het dan niet alleen over de heer Picqué, uw zogenaamde minister-president, maar ook over de diverse burgemeesters van socialistische huize in Brussel : zij leveren bar slecht werk. Dag in, dag uit leest men dat in de kranten. Zij slagen er zelfs niet in om de onveiligheid in hun gemeenten aan te pakken. Er wordt zomaar iemand de kop ingeslagen, gratis, bijna voor de lol. U vreest dus een afstraffing en hebt er twee of drie miljoen frank voor over om een pamflet uit te geven met daarop de tronie van Adolf Hitler. Nogmaals, wat dat met mij of met ons te maken heeft, weet ik niet. De bevolking zal in ieder geval, heren socialisten, weten wat u hier aan het doen bent. De bevolking heeft vanuit 300 000 kelen tijdens de Witte Mars geschreeuwd om een goed werkende justitie en om een goed werkende politie. Daaraan hebt u, tot nader order, weinig of niets veranderd. Er is een akkoord, maar er is eigenlijk nog niets concreets op papier gezet, er is nog weinig of niets veranderd : de onveiligheid blijft toenemen, de cijfers inzake criminaliteit blijven stijgen. U hebt dus die Witte Mars, die 300 000 mensen niets gegeven. U hebt alleen in commissievergadering en in plenaire vergadering zeer slecht legistisch werk geleverd : u hebt een abominabel wetsvoorstel door de commissie doen slikken. U zult er misschien in slagen om een kleine oppositiepartij monddood te maken, maar vooraleer u nog eens glorieert, mijnheer Eerdeken : ik weet niet of de kiezer u dat in dank zal afnemen.

Le **président** : La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS) : Monsieur le président, mes chers collègues, "le cirque est fini ! Le chapiteau peut être replié !"

C'est par ces mots, durs, peut-être judicieux quant à l'analyse formelle mais *in fine* très cinglants pour notre institution démocratique, qu'un quotidien a salué la clôture mercredi passé

des débats menés en commission de l'Intérieur, à l'occasion de l'examen de la proposition de loi 1084 relative au financement public des partis politiques dont le texte initial avait été déposé le 23 juin 1997 par mon collègue Eerdekens et moi-même.

Peut-on d'ailleurs parler de débats quand on sait que l'essentiel des quelque cinquante heures qui ont été consacrées à cette discussion depuis le 10 novembre dernier - date de la reprise des travaux après l'interruption provoquée en juillet par le dépôt en séance de plus ou moins 1700 amendements par le Vlaams Blok et la demande d'avis au Conseil d'Etat - a été monopolisé par ces représentants du Vlaams Blok, non pour défendre lesdits amendements - et les 1300 supplémentaires déposés par la suite -, mais pour exposer longuement l'ensemble de leur doctrine et leur programme électoral.

Suite de monologues, plutôt que dialogue constructif. Parodie de travail législatif.

Cette stratégie - car c'était une stratégie - n'avait bien sûr pas pour but de modifier le texte, mais simplement d'engluier les discussions et d'empêcher, par quelques mesures dilatoires que ce soit, son adoption. Ce qui pose, dans le régime parlementaire qui est le nôtre, le problème des limites des droits d'une opposition qui peut certes s'opposer à un projet, qui peut certes tenter de le modifier ou d'en retarder le vote, mais qui ne peut jamais, dans une démocratie saine comprise, tenter de rendre vaine la volonté déterminée d'une large majorité.

Et la majorité sur cette proposition, justement, s'est au fil du temps et des conversations élargie à tel point que le texte final voté à l'unanimité des membres présents le 2 décembre dernier, s'il a gardé l'esprit de notre proposition initiale, a parfaitement intégré quant à la forme et quant aux modalités les préoccupations et les sensibilités de tous ceux qui en partageaient l'objectif, c'est-à-dire de l'ensemble, à l'exception des libéraux flamands qui assumeront et leur choix et leur isolement, des partis démocratiques de ce parlement.

En mon nom, au nom de mon parti, mais surtout au nom de la démocratie, qu'il me soit permis de les remercier, qu'il me soit permis de me réjouir que cette proposition soit dorénavant dans sa forme autant la leur que la nôtre, qu'elle soit l'expression de la volonté de tous ceux qui dans ce pays mettent la dignité humaine au devant de leurs préoccupations.

La dignité humaine, en réalité, c'est bien de cela qu'il s'agit puisque cette proposition n'a en fait dans sa finalité que pour unique but de supprimer la dotation publique "d'un parti, ou d'une de ses composantes, qui aurait montré d'une manière manifeste et à travers plusieurs indices concordants son hostilité envers les droits et libertés garantis par la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950".

Et n'est-il pas absurde, monsieur le président, chers collègues, dans une démocratie, de devoir en arriver à l'obligation de préciser cette condition dans la loi relative au financement des partis politiques ?

Ne pouvait-on imaginer que cela allait de soi ? Que cela allait recueillir l'adhésion de tous ?

A voir la réaction de certains, il faut cependant se rendre à l'évidence. Pour d'aucuns, cela ne va pas de soi. Leur attitude est la meilleure justification qui soit à cette proposition; leur opposition outrancière, la preuve par l'absurde de la nécessité de légiférer hélas en ce sens.

Ah, ce n'est pas chose facile à reconnaître que l'on ne respecte pas les droits de l'homme ! Même pour un parti qui, dans son programme, affirme cyniquement que : "Notre société doit être gérée par une élite naturelle"... et tant pis pour la dignité des autres, pour ceux qui ne font pas partie de cette élite naturelle.

Il ne leur restait donc comme argument de défense que l'espoir de se faire passer, aux yeux de l'opinion, pour un parti martyr, victime de ce qu'il appelle "son sens de la dissidence", son non-conformisme.

Il ne leur restait plus qu'à se présenter comme des victimes d'un front francophone agissant par réflexe anti-flamand, ou de partis démocratiques flamands, harkis des premiers, n'ayant d'autre but que de se débarrasser d'un rival électoralement de plus en plus gênant.

Mais cela est une présentation trompe-l'œil de cette proposition, une image déformée, une manipulation de l'opinion publique.

Cette proposition - il faut l'affirmer haut et clair - n'est en rien dans l'esprit de ses auteurs, y compris dans sa forme initiale, une proposition anti-flamande. On ne me fera jamais sombrer dans le manichéisme; on ne me fera jamais dire que les démocrates sont au sud dans ce pays et les fascistes au nord. Cette

proposition veut sanctionner des actes racistes, contraires à la convention des droits de l'homme. Et les droits de l'homme n'ont que faire d'une frontière linguistique. Certes, le Vlaams Blok est aujourd'hui le seul parti d'extrême droite à bénéficier d'une dotation publique. Mais qui sait, hélas, de quoi l'avenir sera fait ? Le centre et le sud du pays ne sont pas à l'abri. Et la dignité humaine est une matière non régionalisable.

Demain, si, par malheur, cela est nécessaire, je me réjouis que ce nouvel arsenal législatif soit à la disposition des démocrates de l'ensemble du pays pour réprimer les actes immondes qui seraient commis en français à l'encontre de personnes à Bruxelles ou en Wallonie.

Et alors, les Wallons et les Bruxellois auront besoin de leurs amis démocrates flamands.

Que le Vlaams Blok cesse donc de se prendre pour Calimero. Qu'il cesse de se faire passer pour Calimero.

C'est à sa pratique raciste, à ses caricatures, à ses écrits - et on en a encore eu la preuve il y a quelques instants - qui ressemblent à s'y méprendre à la littérature nazie des années noires, que cette proposition veut mettre fin. Ce n'est ni plus ni moins.

Que le Vlaams Blok soit un parti indépendantiste flamand ! Nous ne partageons pas son idéologie. Nous la combattons politiquement. Dans un pays démocratique, c'est son droit d'être indépendantiste flamand. Qu'il ait des conceptions économiques, sociales, culturelles, sécuritaires à l'opposé de ce en quoi nous croyons ! Nous les combattons politiquement, mais si ces positions ne sont pas en contradiction avec la dignité et la liberté humaines, nous écouterons ces arguments et nous les contrerons.

Leur programme, que ce soit dans les chapitres consacrés à la culture "que la politique doit laisser en paix", selon l'ex-sénateur Van Walleghem; que ce soit dans les chapitres consacrés à l'économie, où l'on prône d'ailleurs une diminution des subsides accordés aux entreprises publiques; que ce soit dans les chapitres consacrés à la condition de la femme, surtout, comme le dit M. Annemans, "celle qui veut son émancipation et qui ainsi attaque perfidement la famille"; que ce soit dans les chapitres consacrés à la presse - quand on sait que ce même M. Annemans traite la VRT d'épave agonisante et de victime inerte -, pour ne citer que quelques exemples, est

tellement simpliste et réactionnaire qu'il n'a pas, pour être combattu, besoin d'interdiction mais simplement de pédagogie.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK): Mijnheer Janssens, ik begrijp heel goed dat u tot elke prijs wil laten uitschijnen dat het Vlaams Blok vrouwonvriendelijk is. Als u citeert uit onze geschriften wilt u dan wel zo eerlijk zijn volledig te zijn. Wij zijn zowat de enige partij die de vrouwen de vrije keuze willen bieden om buitenshuis te werken of thuis te blijven en dit via een degelijk opvoedersloon. Er was in onze voorstellen nooit sprake van een verplichting. Men stelt het altijd voor alsof het Vlaams Blok de vrouwen aan de haard wil kluisteren. Ik zou u willen vragen het sportief te spelen en de tekst volledig te citeren ofwel helemaal niet.

Le **président**: La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS): Monsieur le président, je pourrais presque citer l'intégralité du programme du Vlaams Blok. En effet, pendant les cinquante heures passées en commission, j'ai beaucoup plus appris à connaître le programme de ce parti que celui du mien.

Nous pourrions franchement remettre ces citations dans leur contexte. Cela ne serait pas à votre honneur, messieurs.

Ce combat pédagogique contre les idées du Vlaams Blok est le vrai défi à relever aujourd'hui. C'est ce défi qu'ont bien compris les signataires de la proposition que nous voterons demain dans cette Chambre à une très large majorité.

Demain, alors que l'on fêtera le cinquantième anniversaire de la Déclaration des droits de l'homme, sera un grand jour pour notre démocratie. Que tous ceux qui, d'une manière ou d'une autre, ont pris part à l'élaboration de ce texte soient associés à cette première victoire de l'humanisme sur la haine et sur le repli sur soi.

De **voorzitter**: De heer Paul Tant heeft het woord.

De heer **Paul Tant**, voorzitter van de CVP-fractie: Mijnheer de voorzitter, collega's, het wetsvoorstel dat wij vandaag bespreken, heeft vooral in Vlaanderen aanleiding gegeven tot een debat over de manier waarop politieke partijen tegen mekaar kunnen, mogen of moeten optreden. De benadering van deze problematiek hangt af van de opvatting die men heeft over wat democratie is of zou moeten zijn.

Herleidt men het begrip democratie tot zijn instrumentele betekenis, dan gaat het eigenlijk om een bepaalde vorm van

machtsverwerving en machtsuitoefening. Verkiezingen en meerderheidsbesluitvorming zijn hiervan de kern. Dergelijke opvatting impliceert dat antidemocratische partijen alleen via de klassieke opiniestrijd mogen worden bestreden.

Daartegenover staat de meer inhoudelijke opvatting die naast de vorm ook aandacht heeft voor de inhoud. Een politiek systeem met verkiezingen maar zonder discriminatieverbod, vrije meningsuiting, persvrijheid en waarborgen tegen willekeurige aanhoudingen en veroordelingen kan volgens deze tweede opvatting geen democratie zijn. Politieke partijen, die de democratie in die betekenis trachten uit te schakelen, kunnen bijgevolg geen aanspraak maken op de bescherming en de steun van de democratische rechtsstaat.

Beide opvattingen zijn niet echt tegenstrijdig. Zij staan in een soort middel-doelrelatie tot elkaar. De tweede opvatting voegt een teleologie toe aan de eerste. Zij wil namelijk de politieke vrijheid en de weerbaarheid van de democratie met mekaar verzoenen.

Door de goedkeuring van de wet van 4 juli 1989 heeft het Belgisch Parlement geprobeerd de kwaliteit van de democratie te verbeteren door te voorzien in de politieke financiering van politieke partijen. De bedoeling was op die manier onder meer het risico op belangenvermenging te beperken. In feite werd op dat ogenblik ook nadrukkelijk gekozen voor de zogenaamde "gemengde opvatting" over democratie. De wet van 4 juli 1989 bepaalt namelijk een aantal voorwaarden waaraan politieke partijen moeten voldoen om overheidssteun te kunnen genieten.

Deze werden later nog gepreciseerd door de toevoeging van artikel 15bis dat partijen de verplichting oplegt om in hun statuten of programma een bepaling in te schrijven dat zij de rechten en vrijheden van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, het EVRM, en de protocollen terzake eerbiedigen. Het voorstel dat wij vandaag behandelen, is het logische uitvloeisel van die bepaling en de andere preliminaire voorwaarden in de wet op de partijfinanciering. Het beoogt de financiële bestraffing van partijen die de fundamentele rechten en vrijheden uit het EVRM schenden. Tot zover de principiële rechtvaardiging van het voorstel.

Omwille van het delicate evenwicht tussen de twee opvattingen waarop ik daarstraks reeds heb gealludeerd, was de CVP niet bereid om het even welk voorstel te steunen. Een eerste voorstel

van de heren Eerdeken en Janssens en van Viseur en Deleuze heeft mijn fractie doelbewust niet mede ondertekend, omdat zij van oordeel was dat de kwalificatie van de feiten als een misdrijf, en de koppeling van een straf daaraan, een jurisdictionele aangelegenheid is en moet blijven. Overigens trad de Raad van State ons in zijn eerste advies wat dat betreft zonder meer bij.

In de aan dit advies aangepaste tekst werd afgezien van de kwalificatie van de feiten als misdrijf, maar de definitieve sanctiebevoegdheid bleef in handen van een politiek samengestelde instantie, met name de controlecommissie waarvan uitsluitend parlementariërs deel uitmaken.

In een tweede advies waar de CVP-fractie om had verzocht, vroeg de Raad van State om een precisering van de feiten of aanleidingen tot het optreden tegen politieke partijen. Hierbij ging het wel om een aanbeveling op het ingediende amendement. Welnu, in het amendement, noch in de volledige tekst was er sprake van enige tussenkomst van een jurisdictionele instantie, ook niet in beroep.

Deze tekst komt wel tegemoet aan onze bezwaren.

Ten eerste, voor de precieze omschrijving van de aanleiding tot de inhouding van subsidies aan politieke partijen wordt gebruik gemaakt van de tekst die de Raad van State ons zelf heeft gesuggereerd. Men kan er dus van uitgaan dat het zeker voor een jurisdictionele instantie, inzonderheid de Raad van State, een werkbare omschrijving is.

Ten tweede, de bevoegdheid om te bestraffen wordt toevertrouwd aan een echte jurisdictionele instantie en niet aan de politiek, wat wij steeds hebben gevraagd. Dat de Raad van State, een bestaand administratief rechtscollege, daarvoor wordt uitgekozen, impliceert dat er geen sprake is van een uitzonderingsrechtbank.

Ten derde, omwille van het delicate karakter van het optreden tegenover bestaande politieke partijen wordt voorzien in een ultieme toetsing van de wettelijkheid door een mogelijk beroep bij het Hof van Cassatie. Aldus beschikt de samenleving over een instrument dat haar wapent tegen politieke partijen die de gewaarborgde rechten en vrijheden schenden.

Zoals geldt voor het geheel van ons sanctierecht, kan ook in deze worden verhoopt dat het bestaan ervan op zichzelf een ontrading zal uitmaken. Het bestaan van de tekst zal voor

partijen de aanzet inhouden om datgene wat bestraft wordt niet te doen. Dit is eigenlijk een van de doeleinden van het strafrecht zoals we dit bij ons kennen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de reactie van het Vlaams Blok op dit wetsvoorstel komt enigszins bevreemdend over. Een partij die de rechten en vrijheden van het Europees Verdrag van de rechten van de mens eerbiedigt, heeft niets te vrezen.

Wanneer de reactie nochtans is wat zij is, is zulks ongetwijfeld te wijten aan het feit dat het Blok zich met haar programma en politieke actie geregeld in de schemerzone van het racisme beweegt. De geregelde vergelijking met de internationale verdragen die voornamelijk in het herwerkte 70-puntenprogramma wordt gemaakt, toont aan dat het Blok zelf beseft zich op het scherp van het mes te bewegen. Het is wel opmerkelijk dat geen enkele andere partij de behoefte voelt om in haar eigen programma te verwijzen naar dezelfde internationale verdragen. Trouwens, dat racisme en xenofobie minstens latent in hun gedachtegoed aanwezig zijn, bleek onlangs uit het door hen aan het parlement voorgelegde "voorstel van resolutie betreffende de objectieve kosten-batenanalyse van de aanwezigheid van vreemdelingen in ons land". Wij hebben geweigerd dit in overweging te nemen.

(Onderbreking van de heer Bart Laeremans)

Mijnheer de voorzitter, ik moet er u attent op maken dat ik niet wens te worden onderbroken. Het debat is gevoerd in de commissie en heeft naar mijn gevoel lang genoeg geduurd.

De voorzitter : De heer Bart Laeremans heeft het woord. Kort, mijnheer Laeremans.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK) : Mijnheer Tant, ik wens u alleen maar te onderbreken, u hoeft zelfs niet te antwoorden. Maar uw partijgenoot, Pieter de Crem, heeft recent nog voorgesteld dat alle voorstellen in de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen moeten worden bekeken op hun kosten en baten. Dit is het enige wat ons voorstel inhoudt, met name de kosten en de baten van de immigratie. Wat wij hebben voorgesteld, komt volledig tegemoet aan de vraag van uw partijgenoot De Crem.

De heer Paul Tant (CVP) : Er is een licht verschil. In het ene geval viseert u - ik kan het niet anders uitleggen - nadrukkelijk een bevolkingsgroep. Ik kan geen andere duiding geven aan uw voorstel dan dat het tot doel heeft de xenofobie te ondersteunen, mee te helpen dragen. Collega's, laten we onze ogen open houden. Mer zet op die manier de deur open voor analoge

analyses betreffende meer kwetsbare bevolkingsgroepen als gehandicapten. Dan weet u wat het perspectief kan zijn. Hiermee heeft het voorstel van collega de Crem niets te maken.

Mijnheer de voorzitter, het is dus goed dat de samenleving zich wapent, onder meer via de voorliggende tekst. Hopelijk volstaat het de wet goed te keuren om het beoogde resultaat te verkrijgen. Zo niet beschikken wij over dit instrument, dat niettegenstaande alle gevraagde en verkregen waarborgen, toch met de meeste omzichtigheid zal moeten worden gehanteerd. Het houdt immers verband met de spanningsverhouding tussen politieke partijen.

Mijnheer de voorzitter, dit zijn de beweegredenen van mijn fractie om de tekst, zoals hij nu voorligt, goed te keuren.

Le président : La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- *La séance est levée à 12.32 heures. Prochaine séance plénière mercredi 9 décembre 1998 à 14.00 heures.*

- *De vergadering wordt gesloten om 12.32 uur. Volgende plenaire vergadering woensdag 9 december 1998 om 14.00 uur.*

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 9 DÉCEMBRE 1998

DÉCISION INTERNE

DEMANDE D'INTERPELLATION

Demande

M. Karel Van Hoorebeke au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur "la nomination d'un officier de liaison à l'ambassade de Belgique à La Haye".

(n° 2175 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 9 DECEMBER 1998

INTERN BESLUIT

INTERPELLATIEVERZOEK

Ingekomen

de heer Karel Van Hoorebeke tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "de benoeming van een verbindingsofficier op de Belgische ambassade in Den Haag".

(nr. 2175 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 9 DÉCEMBRE 1998

COMMUNICATIONS

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- l'arrêt n° 120/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif au recours en annulation de l'article 4, §2, du décret de la Communauté flamande du 5 avril 1995 modifiant le décret du 12 juin 1991 relatif aux universités dans la Communauté flamande, portant sur l'organisation d'une formation spécifique en médecine générale et sur d'autres dispositions relatives aux universités, introduit par l'ASBL Fédération belge des chambres syndicales de médecins;

(n° du rôle : 926)

- l'arrêt n° 121/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif au recours en annulation de l'article 17, alinéa 1er, du décret de la Commission communautaire française de la Région de Bruxelles-Capitale du 23 janvier 1997 visant à promouvoir l'intégration professionnelle des personnes handicapées, introduit par l'ASBL Ligue Braille;

(n° du rôle : 1151)

- l'arrêt n° 122/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 62 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, modifié par la loi du 2 février 1994, posée par la cour d'appel de Bruxelles par arrêt du 22 septembre 1997, en cause du ministère public contre S. Chourahbil et autres;

(n° du rôle : 1156)

- l'arrêt n° 123/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif à la question préjudicielle concernant les articles 1er, § 1er, a), et 2) de la loi du 29 juin 1975 relative aux implantations commerciales, posée par la cour d'appel de Bruxelles par arrêt du 4 décembre 1997, en cause de la SA Zwin contre l'Etat belge et la SA Jouets Broze & Fils;

(n° du rôle : 1212)

- l'arrêt n° 124/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif au recours en annulation des articles 5, alinéa 1er, 6°, et 6, alinéa 1er, 6°, de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, tels qu'ils ont été remplacés par les articles 5, 3°, et 6 de la loi du 18 juillet 1997 modifiant la loi précitée, introduit par W. Claeys et autres;

La Cour annule :

- dans les articles 5, alinéa 1er, 6°, et 6, alinéa 1er, 6°, de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, modifiés par la loi du 18 juillet 1997, les mots "une ou des fonctions militaires ou";

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 9 DECEMBER 1998

MEDEDELINGEN

ARBITRAGEHOF

Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- het arrest nr. 120/98 uitgesproken op 3 december 1998 over het beroep tot vernietiging van artikel 4, § 2, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 5 april 1995 "tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen betreffende de universiteiten", ingesteld door de VZW Belgisch Verbond der Syndicale Artsenkamers; (rolnummer : 926)

- het arrest nr. 121/98 uitgesproken op 3 december 1998 over het beroep tot vernietiging van artikel 17, eerste lid, van het decreet van de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 23 januari 1997 tot bevordering van de inschakeling van gehandicapten in het arbeidsproces, ingesteld door de VZW Braille-Liga; (rolnummer : 1151)

- het arrest nr. 122/98 uitgesproken op 3 december 1998 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 62 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, gewijzigd bij de wet van 2 februari 1994, gesteld door het hof van beroep te Brussel bij arrest van 22 september 1997, inzake het openbaar ministerie tegen S. Chourahbil en anderen; (rolnummer : 1156)

- het arrest nr. 123/98 uitgesproken op 3 december 1998 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 1, § 1, a), en 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, gesteld door het hof van beroep te Brussel bij arrest van 4 december 1997, inzake de NV Zwin tegen de Belgische Staat en de NV Speelgoed Broze & Zonen; (rolnummer : 1212)

- het arrest nr. 124/98 uitgesproken op 3 december 1998 over het beroep tot vernietiging van de artikelen 5, eerste lid, 6°, en 6, eerste lid, 6°, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, zoals vervangen door de artikelen 5, 3°, en 6 van de wet van 18 juli 1997 tot wijziging van voormelde wet, ingesteld door W. Claeys en anderen;

Het Hof vernietigt :

- in de artikelen 5, eerste lid, 6°, en 6, eerste lid, 6°, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1997, de woorden "militair of";

- dans les mêmes dispositions, les mots "ni avoir exercé (...) une des fonctions publiques figurant sur une liste arrêtée par le Roi", en tant que ces termes comprennent les fonctions militaires;

(n° du rôle : 1268)

- l'arrêt n° 125/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 7, alinéa 5, de l'arrêt royal n°50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, posée par le tribunal du travail de Bruxelles par jugement du 19 janvier 1998, en cause de B. Faure contre l'Office national des pensions;

(n° du rôle : 1288)

- l'arrêt n° 126/98 rendu le 3 décembre 1998 relatif aux recours en annulation de l'article 1er, § 1er, de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, tel qu'il a été modifié par l'article 2, 1°, de la loi du 18 juillet 1997, introduits par la SC Security Mediation Company et la SCRL Security Guardian's Institute.

La Cour annule à l'article 1er, § 1er, de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, remplacé par l'article 2, 1°, de la loi du 18 juillet 1997, les termes " , autrement que dans le lien d'un contrat de travail, " ainsi que le dernier alinéa.

(n°s du rôle : 1167 et 1299)

Pour information

- in dezelfde bepalingen, de woorden "noch een (...) openbaar ambt hebben bekleed dat voorkomt op een door de Koning te bepalen lijst" in zoverre zij op militaire ambten betrekking hebben;

(rolnummer : 1268)

- het arrest nr. 125/98 uitgesproken op 3 december 1998 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 7, vijfde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, gesteld door de arbeidsrechtbank te Brussel bij vonnis van 19 januari 1998, inzake B. Faure tegen de Rijksdienst voor Pensioenen;

(rolnummer : 1288)

- het arrest nr. 126/98 uitgesproken op 3 december 1998 over de beroepen tot vernietiging van artikel 1, § 1, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, zoals gewijzigd bij artikel 2, 1°, van de wet van 18 juli 1997, ingesteld door de CV Security Mediation Company en door de CVBA Security Guardian's Institute.

Het Hof vernietigt in artikel 1, § 1, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, vervangen bij artikel 2, 1°, van de wet van 18 juli 1997, de woorden " , anders dan in het verband van een arbeidsovereenkomst, " alsmede het laatste lid.

(rolnummers : 1167 en 1299)

Ter kennisgeving